

Summary of M.A. thesis on the Midrash Haggadol.

For the thesis which I am submitting on the Midrash Haggadol I have used primarily four, and secondarily two other, Yemenite manuscripts. The text of the best of the four manuscripts I have transcribed and made the basis of my work. Where the text of the other three manuscripts differs from that of the basic text, I have noted the important variants. The fifth manuscript I have consulted and made occasional reference to it. The sixth manuscript having come into my hands rather late, I have added an Appendix in which I note other important variants, and marginal glosses, peculiar to this manuscript. Some of the manuscripts contain Arabic marginal glosses written in Hebrew characters. These I have transliterated, and translated.

I have arranged the text according to the chapters and verses of Scripture which the Midrashic passage seeks to elucidate, and have written the Biblical text, which is the heading to the passage, in larger type. The alphabetical letters giving the division of chapters and verses, the Biblical references, and the marks of punctuation are my own additions. In one case only, at the beginning of the text (after the poem) I have added the Biblical¹ text as a heading, putting it in square brackets.

The text contains many citations of ancient Rabbinic writings and many discussions of matters relating to Jewish homiletics. An important part of my work, therefore, has been the provision of a Commentary in which I have been guided by two principles: (1) That of tracing the sources of our Midrash in the vast field of Rabbinic literature; and (2) that of elucidating the text. I have also sought to explain foreign words, such as Aramaic, Greek, Latin and Arabic. This Commentary, which I believe is the first of its kind in English, will enable every reader who

knows Hebrew to understand the meaning of the text, and will give him an insight also into the method of Midrasic interpretation in general.

I have prefixed to the text and Commentary, etc., a Prefatory Note giving particulars concerning the manuscripts and explaining my methods; an Introduction discussing the authorship, date, importance, and characteristic features of the Midrash ; List of Hebrew, Aramaic and English abbreviations; and a Bibliography of some of the more important works referred to.

Der
Obergermanisch-Raetische Limes
des Römerreiches.

—— Lieferung 6. ——

Verlag von Otto Petters in Heidelberg.

913.43 613 f.

ProQuest Number:27529435

All rights reserved

INFORMATION TO ALL USERS

The quality of this reproduction is dependent upon the quality of the copy submitted.

In the unlikely event that the author did not send a complete manuscript and there are missing pages, these will be noted. Also, if material had to be removed, a note will indicate the deletion.

ProQuest 27529435

Published by ProQuest LLC (2019). Copyright of the Dissertation is held by the Author.

All rights reserved.

This work is protected against unauthorized copying under Title 17, United States Code
Microform Edition © ProQuest LLC.

ProQuest LLC.
789 East Eisenhower Parkway
P.O. Box 1346
Ann Arbor, MI 48106 – 1346

מבין חמש ועשרים שנה שנה שנה אחר שנה
מבין חמש ועשרים שנה שנה שנה אחר שנה
בעצת אהל מועד זה המצוין לתלמוד כדי
שיתלמדו חמש שנים ויכנסו לעבודה בני שלשים
וזוהי במדבר לפי שעה ומצוין שהוא לתלמוד
שנ בעצת אהל מועד ולא נאמר לעצת
חמישים מבין חמשים שנה שנ ומבין חמשים
שנה ישוב מצא העבודה וגם זה היה במדבר
ששית מבין שלשים שנה לעצת משה
המדבר כמו שכתב מבין שלשים שנה ומעלה
ובא אהרן ובניו בנקע המצח "זהו מי
זה מלך הכבוד ש צבאות הוא מלך הכבוד
סלה הכבוד זה הארון מלך הכבוד זה הקדש
הוא מלך הכבוד הוא שהיה חולה כבוד לעושי
רצונו אמר חיות כל הכלים עוד תחש מלמדה
ותכלת מלמדה אבל הארון שורתאש מלמדה
ותכלת מלמדה ולמה שכן דרכם של מלכים
כודפיהם שלהם תכלת והארון הוא מלך עבד
כל העולם אמר יודן העליונים והקדושים איך
מתקיימים לא בזכות התורה הנקונה בארון
ולמה תכלת משום ד מאיר אמר התכלת
דומה לים והים לרקיע והרקיע לקשת והקשת
לענן והענן לכסא והכסא לכבוד שנ במהא
הקשת אשר יהיה בענן ומכבודו חלק לעושי
רצונו ממצות התכלת לכך נאמר הוא מלך
הכבוד סלה ולקחו את כל כלי השדת אשר
ישרתכם בקדש למדנו לכלי שדת שאין

סדרת

סדרת
עמודים

מתקדשין לדורות לא בשידות להבין
שנ אשר ישדתו עם בקדש בשידות כל
מתקדשין והשנו את המצבה משה
ד שמעון אף בשעת מעות היו מושגין
המערכה שנ וישנו את המצבה כהן הוזהר
אומה היו כופין עליה פסגה גלגלית מה ש
אש תמיד תוקד על המצבה לא עברה אף
במסעות וכדון עליו בגד אדמתי למה
אדמתי שהוא דומה לאש וקדש לעזר
אהרן הכהן מלמד שנתנה גזבר עבד
הקדש ועל שמך המשה ועל העלית ועל
השם וכן לדורות ממעל ממועל על כל רכב
ורכב וידבר אל תבדיל את שבת משפחות
הקדש אל תגדמו להם נדיתה שאם לא תסדרו
להם כבוד הזה מעלה אי עליכם כול הדגתם
אותם ושמו אותם איש איש מצא וכן לוי
שאין כנס לעבודה עד שיגדיל ויהיה איש
שנ איש איש על עבדתו על עבדתו ואל
משאו מלמד שהלוי מוזהר שלא יעשה
אחר מה במלאכת חבירו לא יעשה המשורר
לשוער ולא השוער למשורר שנ איש איש
על עבדתו ואל משאו ולא יבאו ליהנות בכל
את הקדש ומתו ין שעת הכנסת כלים
לכדתם שלהם שלא יזנו עיניהם מהן ולכבוד
כשהיו בני קדש טועג את הארון היו שנ
בהנים נושאים לה את הפרוסת בקונטסי
בפני הארון ואחר כך נותני עליו כסוי עוד

תחש

שנא ידעה ה הארון כלום שנ ולא יבאו
לראות מהוא פכלע אמר לוי אם
רוח כחך פכלע הזה שהוא כולל בעי
מחשבות תדע לך שבעה שנים פלשתו
את הארון ופקשו להחזירו הביאו את הפרוסת
יקשרו ויתקו במנהג העולם אחריה לארון
ידעו הפרוסת מה היה עליה כתף ועיקמו
כניה כלפי הארון והיו מנהיגין אותו לפניה
שנ וישרגה הפרוסת וכתחו פיהן ואמרו שיהיה
זמה שיהיה אמרו יש אומרי הודו לך קדשו
בשמו הודיעו בעמים עלילותם הזכירו כי
משגב שמו ויש אומי מזמור שירו לך
אשר חדש כי נפלאות עשה ויש אומרי
יהי בנסע הארון פיה שהגיעו לבית שמש
היו רואים את העגלה ואת הפרוסת וישמחו
לראות פיה שגשבה הרוח ונתגלה הארון והג
בהם שנ ויק בעם אמר רב קטינא בשעה
שהיו ישראל עולים לרגל היו מגללי להן את
הפרוסת ומדאי לה את הפרוסת שהיו מעמידי
זה בזה ואומרי להם דא חיצתם לפני ה' וזה
כחיבת זכר עם נקבה מותביב חסד ולא
יבאו לראות פכלע אמר רב יהודה בשעת
הכנסת הכלים לנדתם שלהם אמר רב נחמן
משל לכלה פלגא שהיא בבית אביה היתה
צנועה מבטלה פיה שבאת לבית חמיה
איה צנועה מבטלה מותביב רב חונא בר
רב קטינא מעשה בבה אחד שהיה מתעסק

ודאה דרפה משונה מחברותה ובה לחודיע את
חבירו ולא הספיק לגמור את הדבר עד שיעתה
נשמתו וידעו ביחוד ששם הארון בנזל אמר ליה
נתגששה קא אמרת בתגששה וחזרה לחיבתה
הזאשונה דא ולא יבאו לראות מוכא
אמרו הגוים את הקסוה קנאץ פוגעין בו
מאי קסוה אמר רב יהודה פלי שרת כדכתיב ואת
קסות הנקד היכא דמיזא דכתיב ולא יבאו
לראות פכלע את הקדש ומתו ומצוה זו שהיא
שלא יכנסו הלויים לראות בשעת פירוק המשך
וכסוי הכלים היתה במדבר לפי שעה לפי שהיו
נודדים ממסע למסע אבל לדורות אין זו מצוה
נוהגת לפי שאין שם טלטול לא מנוחה לעולם
ולעולמי עולמים וכך הוא אומר זאת מנוחתא
עדי עד פה אמש כי איתיה ואומר ופתיים
ולא אחרים וטעמים ולא אתוש פיה

פרשת נשא

ישראל מפל כדיתיו	מדינות הבחור בעמו
ראשית תבואתיו	סגלם לעמל וקדשם
בחקותיו ומצותיו	וטיהרם וקדשם
מבחר ארצותיו	והנחילם ארץ צב
הלוי לבית אבותיו	והצויל מהם שפט
לעדת במשפחותיו	לעמוד לפניו
וליהדות בתוולותיו	ולבדה בשמו
ולשומר חצרותיו	ולחלל שם קדשו
ושומר אמרותיו	כי גדרו בדינתו
וגשאו מדברותיו	והם תפסו לדגליו

[illegible][illegible][illegible][illegible]

Handwritten text at the top right of the page.

Handwritten text in the upper left section.

Handwritten text in the upper middle section.

Handwritten text in the upper left section.

Handwritten text in the upper left section.

Handwritten text to the right of the library stamp.

Main body of handwritten text in the center of the page, consisting of several lines of cursive script.

Handwritten text in the lower middle section, below the main body.

Handwritten text in the lower left section, below the lower middle text.

Handwritten text in the lower right section, below the lower middle text.

Handwritten text in the lower left section, below the lower left text.

Handwritten text at the bottom left of the page.

[illegible]

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

[illegible]

[illegible]

על הטבח הזה מרובעים שהן כנגד ארבע פנות העולם : כן חנו לרגליהם וכן נסעו מקיש
חנייתן לנסיעתן מה נסיעתך רגל יהודה תחלה כך חנייתך רגל יהודה תחלה כיצד כשהיו רוצין לנסוע
היה הענן שעל מחנה יהודה נכספס ומיד היו עומדין ותוקעין ומריעין ושומעין מחנה הקהתים
ובאותה שעה נכנסו אהרן ובניו ומפריקין את המשכן ומכסים כל הכלים שטעונים בסווי יג
ומוסריקין הכל ללחם כל אחד מוסרין לו רבד הראוי לו למשון שני ושמו אותם איש איש על
עבורתו : ונסיע רגל יהודה תחלה ונוסעין אחריה בני גרשון ובני מררי שני ונסע רגל
מחנה יהודה בראשונה ואחר כך ונסעו בני גרשון ובני מררי נושאי המשכן : ואחריהן
עומדין מחנה ראובן ותוקעין ונוסעין אחריהן מחנה הקהתים שני ונסע אהל מועד מחנה
הלויים בתוך המחנות ואומ ונסע רגל מחנה בני ראובן ואחר כך ונסעו הקהתים נושאי המקדש
ולא היו בני קהת מגיעין למקום חנייתך לא וכבר הקימו בני גרשון ובני מררי אהל מועד
כהלכתו ומיד היו מכניסין את הכלים לתוכו שני והקימו את המשכן ער באם : ואחריהן תוקעין
רגל אפרים ונוסעין : ואחריהן תוקעין מחנה רץ ונוסעין אחר כולם שני מאסף לכל המחנות :
ר נהגו איהם סימך היה לו למשה רבינו בענן המשכן כשהיה הענן רועה להסתלק היה משה אומ
קומה יי ואחר כך היה מסתלק וכל ישראל מתקנין עצמן לנסיעה ותוקעין בחצצרות ונוסע רגל
יהודה תחלה וכמיין קול היה יי צא מתוך הענן שמהלך לפניהם כדי שיהיו לאיזן לוח הן מהלכין
וענן השכינה שהיה על גבי המשכן היה מהלך על גבי מחנה הלויים באמצע ער שיגיעו למקום
שהקבץ רועה שיחנו : אותן הענן שהיה יוצא כמיין קול כונס עצמן ועומד באותו מקום :
ובאותה שעה יורעין שהן חונים שם וכיון שהיה הענן עומד היו הלויים מעמידין המשכן
שם והשכנים באין וחונים כל אחד ואחד במקומו וענני כבוד שרויין על גביהן ולא היה
ענן השכנים יורד על גבי המשכן ער שיאמ משה שובה יי : ואלה תולדות אהרן
ומשה והוא לא פירט הכת לא את בני אהרן בלבד ולמה נקראו על שמן של משה שהוא
לימור כדאמר שמואל בן נחמני אחר יוסתן כל המלמד בן חבירין תמדה מעולה עליו הכת
כאן ירדו שני ואלה תולדות אהרן ומשה : וכת ואלה שמות בני אהרן הבכור נרבי וכי
משה ילדו והלא אהרן ילד לא אהרן ילד ומשה לימד לפי כך נקראו על שמן וכל
המלמד בן עם הארץ תורה אפרו הקנה גוזר עליו גזירה מבטלה לו שכן ואם תמצא
יקר מזולל לפי תהיה בגזרתו תהיה : ל יהודה אומ למד ולא לימד ראיין לו הכל גדול
מזה : וימת נרבי ואביהן לפני יי אמר ר' יוחנן לפני יי מהו לא מלמד שהוצא קשה
לפני המקום מבניהם של עדיקים מסתלקין בחייהן : ר' נחמן ריפן בעצא קומי ר'
פיטוס בן חמא נשם ג' סימך הכא איתאמר לפני יי לפני יי שני פעמים ולהלך
איתא על פני אהרן אביהם פעם אחת לא מלמד שהוצא קשה לפני המקום כפליים

[The page contains dense handwritten Greek script in two columns.]

[The text in this block is extremely faint and illegible due to poor scan quality or fading.]

[illegible]

[illegible]

[The page contains dense handwritten text in a medieval script, likely Latin or Greek, covering most of the surface.]

[The following text is transcribed from the manuscript page shown above.]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 84

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

۱۲

[illegible][illegible]

9724

3

[illegible][illegible]

זהו ה' והשם אלהים יסע וחסדיו רחוק רבו והכל מורד
בפניו של לוי אהובו כל עבודת המקום ונתקדשו
יותר מכל ישראל לפני ה' עמים וחסידים ועומד ב
בברית אבות הקדש קדש ישרא' קדש והם נקראו
קדש תרשים י' ב' א' ד' קדש ישרא' לוי' ואולי כ' עבר
קדש חתם ובחזקתו יצא כל מהלך להקדישו קדש
קדשים כל שכן דוג' בהנהגה ומנהגים כלל במנהגו
וטעמו ובסודי הקדושות ולעסוק בזה כלם הקדש בקדש
שלא ינטו לו מפרשים לעולם וכלה ולכלה תמים
כל יכרת חכם נכבד מועד עולה ומתקדש מנחה
ועולה וזה כל היעשה והלא כבר חשב המעשה וספק
קדושות אל אלה יספיק מהן דה' מעד' הור"ה והור"ה
בסודי הקדושות ומועדיה עליהם הכתוב כל' מנחה
בני' וזה מנחת' על' כל הקדושות וסוד' וזה עמ'
יוז' בן קדש כלול וגו' ולעסוק ת' עש' להקדש תחלה
לזנות המשיח אל יבא מצדק. ונמנהג כספ' וסוד'
חת' בע' לוי' וגו' מהו מצדק בשבט שצדקו חת' ישר'
בעדו שכן מורד' לה' הלכה ידו להיות משפחין
מצדקת' לטע' הקדש לעמוד כלמה אל והכנסת הלום
בע' צדק וגו' וזה חת' מנחה בדוד מכל' ישר' כלמה
ברוח הקדש שבהמלך עתיד כלמה והרבות עתידין
ליבטל ותעשה עליהן שהן עתידין להזר' כלמנוסן

5

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

OK

۷۳۷

34

10

10

2

152

כחמור
הוא

מחנה

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

דגלים בשבעה שנים לשלוח ארץ שלו לארץ ישראל
אמר להם אל תנחו ערל לסבול מותם לא יהודה
יששכר וזבולון יטענו מא המזרח ראובן
שמעון וגד יהיו מועטין מן הדורם אפרים
בנימין מא המערב דן ואשר ונפתלי מא הצפון
יוסף אל יטענו מפני שהוא מלך עריבין אתם
לחלוק לו בכור וכן לוי אל יטענו מפני שעמדו
לשאת ארון שלשכנה אם עשיתם לי כן עתיד
אתם לעשות כן ארבעה דגלים והקדש משרה
שפיטו בניכם וכן עשו שבעה עשר לו כן
כאשר צוה לך נחמיה באת לבית אבתם לא מחו
בחתות מלמד שראש כל דגל ודגל עשה לו אות
על דגלו כיצד היה דגל יהודה תוקע אהלו
במזרח מפני שהוא מלך שם והחטים קדמה מזרח
דגל מחנה יהודה ובנגדו מחנה משה שהוא מלך
שם ויהי בישראל מלך ונסמך ליהודה מחנה יששכר
וזבולון והיו יושבין ממול משה לני שהיו חכמים
והיה כתוב על דגלו של יהודה קלסטר ואיה על
שם גור איה יהודה ודגל ראובן היה שווי בדורם
שני דגל מחנה ראובן תימנה ולמה בדרום
כדי שיעמוד כנגד עשו הרשע שזה בכור
וזה בכור זה בכור וביטלה בבורתו וזה בכור
וביתנה בבורתו לאחר בעל פה ואמר לו שמעון
וגד והם כנגד בני קהת שם משפחות בע קהת והם
על יד המזבח תימנה והיה כתוב על דגלו
של ראובן קלסטר שגורואים על שם וימצא
דוראים בשדה ודגל אפרים היה שווי במערב

MS A.9.2.10 v.30

רחמים ואיזו היא מדת רחמים שהיא תולה
לאב עד ארבעה דורות היה אחד מן הדורות
צדיק הדי האב ניצל לא נמצא אחד מן הדורות
צדיק כל אחד ואחד נתפש על מעשיו וכן
שלמה אומ' יסר בנך וינחיק ויתן מעדנים
לנפשיך יסר בנך וינחיק מדינה שלגיהם
ויתן מעדנים לנפשיך בן עזר עם צדיקים
זהלך קרח היו לו בנים צדיקים וזמנ' מור
לא ניצל בזכות לא משה רבינו ביקש מלפני
הקדש שלא ינהוג עם קרח במדת רחמים
כדרך שהוא נוהג עם כל אדם לא במדת הדין
שלא אם פמות כל האדם ימותו לא איזו היא
מקדת כל האדם אע"פ שהיו לו בנים צדיקים
לא ניצל בזכות ומע"ן שהיו לו בנים צדיקים
שנ' ובע קרח לא מתו וכן שמואל אומר
לישרא ואם לא תשמעו בקולי ומריתם את
פי ש והיתה ד' ש בכס ובאבותיכם הזהרו
שלא תכעסו ותקבלו מורעות ואף אבותיכם
שהיו עונותיהם תלויין ומצביין לכם אף ה'
נדוני' במעשיה וכן הוא אומ' בעם לאביו
בן כסיל אף הצלת בעם הגדולים גדולה
מה צלת הקטנים שהצלת הגדולים מצלת עד
שלוש דורות ועד ארבעה דורות אבל הצלת
הקטנים אצה מצלת לא לאביה הקרוב בלבד
מכאן שנתסר בהן ומע"ן שהן מכבדין
עליו שנ' וזה כל מר הפיר חטאתו מי מפר
חטאתו כדן לו בנן ופגותו וכן את מוצא

שלא מנו אחז עם שלשה מלכים וארבעה
הדיסות שאין להן חלק לעולם הזה ואלו
שנתסר בבנו הכבוד שנ' ויהיה צדיק אחד
אפרים את מעשיה בן האל' האל' ואלו
שמיתת רבנים מכפרת ויפסקו חוקיהם
על בני אהרן אביהם ר' יצחק אומ' בדין
ור' חייא בר אבה אומ' במיתת שלמה המלך
יצחק ואמ' כח' כח' כח' כח' כח' כח' כח' כח'
פני ימות הדין על פני תרה אביו מהפני
האמור להלן בחי' אף פני האמור כח' כח' כח'
ועל דעתיה דר' חייא דאבא דאמ' כח' כח' כח'
נאמ' כח' כח' כח' כח' כח' כח' כח' כח'
מועל פני מתו מה פני האמ' להלן במתואף
כח' כח' כח' כח' כח' כח' כח' כח' כח'
בחי' אידעה טומאה באהרן עימש לעזר
אידעה טומאה בלעזר שימש איתמר
ויידבר הקרב את משה לו' זה' זה' אלתגזל
דל כירל הוא זה שבעו שללוי שהן דל' כח'
מפני שהן דחין את השכינה ומשאין את הדין
וכן עזרא אומ' ואבנה בעם ובכהנים ומבני
לוי לא מצאתי שהן מועטין ועוד נקראו ח' כח'
שהן דלים מן החתנות ר' יהודה אומ' כשאמר
הקדש למשה מנה ל' כח' גדול אמר משה
מחיה שכל משכט האותן אמ' לו הקדש לא
אשית לנגד עיני דבר בלעזר שנ' וילך האובן
וישכב את בנה משמעו אמ' לו הוא עשה
מעשה שונים בשמים מדן אמ' לו לבב

עק

עק' יסוד מלב' משכט יוסף אמ' לו לשון
הרע שנ' ויצא יוסף את דבתם דעה
מיהורא אמ' לו הוא גבה עינים הרוב
לכב' ב' וזוהר יהודה ויהשבה לזונה אמ'
ה' ב' מנהל משכט שהוא נחמן ועומד
בביתו של הקדש את משה לו' וכן הוא אומ'
ל' ב' מנהל משכט לשבת עמ' הולך בדרך
אמ' לו ישרעלי פניו שנ' בנ' בית נאמ'
הוא ל' שמעון פן לקיש אומ' מי ישרעלי
בשולם הזה לא ישב בבית עושה דמיה מכא
אמ' לו יהושע בן לוי צדיק אדם להיות עלוב
בתוך ביתו והין צדיק לומר בבית חבירו
והעמדת אתו לכפי אהרן הקה' ושרתו אתו
שימנה מהן ממנוים לכלמה שידעה מעבודת
המקדש על מעשה ההכתים ועל מעשה להם
הבנים ועל הסלת ועל ה"י ועל הלשונות ועל
האוצרות ופיוצא בהן פמן שימנה אותן דוד
מלך ישראל ושמרו את משמרתו שיהיו
מהן שוערין ממנוים על השערים שפתיח
ומגיפין ושמרו את כלכלי אהל מועד כענין
שנ' ומהם על כלי העבודה כי במקדש ביאוס
ובמקדש יציאוס ונתנה את הכלים לאהרן
ולבניו נתנם נתנם המה לו שיהיו עובדין
אפלו בעל כרחן בין רוצין בין שאינן רוצין
מכאן אמרו בן לוי שקיבל עליו כל מצות
לוי' חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו עד
שקבל את כולם ואת אהרן ואת בניו תפקד

מלמד שמעון משה דבנו וחילקן לעמוד רר
משמרות ארבעה מלעזר וארבעה מאיתמר וכן
היו עד ימי שמואל הדוהה ובימי שמואל הדוהה
חילקן הוא ודוד המלך לארבעה ועשרים משמרות
לכל שבת ומשבת לשבת מתחלפין משמרות יוצא
ומשמרות אחר נכנס תחתיו ושמרו את כהנתם
שיעשו סלסול לעצמם ולא יזלזלו ככהונה
וזהר הקרב יומת תנ' זר שימש במקדש
ר' עקיבה אומ' וחכמים אומ' מידי שמים
תנא ר' ישמעאל אומ' נאמר כח' וזהר הקרב
יומת ונאמ' להלן כל הקרב הקרב אל משכן ש
ימות מה להלן בידי שמים אף כח' בידי שמים
ר' עקיבה אומ' נאמר כח' וזהר הקרב יומת ונאמ'
להלן והנביא הזהו או חלם החלום ההוא יומת
מה להלן בקסילה אף כח' בקסילה ר' יוחנן בן
נורי אומ' מה להלן בחנק אף כח' בחנק במאי
קא מיפליג ר' ישמעאל ור' עקיבה ר' עקיבה כח'
דבין יומת מימות ואין דעך יומת מימות ור'
ישמעאל סבר דבין דבין מהדיוט מהדיוט ואין דבין דבין
מנביא ור' עקיבה כיון שהיה חץ לך הדיוט גדול
מזה במאי קא מיפליג ר' עקיבה ור' יוחנן כח'
בכח' וזהר דר' שמעון בחנק והא תנ' ר' עקיבה
אומ' בחנק תנ' תנא וליבא דר' עקיבה
בריתא היא רבנן וליבא דר' עקיבה וזהר הקרב
יומת עונש שמענו אזהרה לא שמענו תל' וזה
לח' קרב ל' כס' ואני הנה לקחתי את אחיכם
הלויים כלמקדש שנ' ואני הנה הריזה עסק שמוח

ספר חסידים

[illegible]

וידבר ה' אל משה ואל אהרן בן קהת בשמות ראש
היה להן שנת מנוח תחלה לפי שהן מקודשין יתר
מאד בשמירת אהרן וכן את מוצא בשם ראש
הוא שם ערי הלויים הקדשים בעי קהת תחלה שכן
כי בלשם יצא הגורל והאשונה מובן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה וזה המען
היה לפי שעה במדבר שלא היה בן לוי כשר
למעוץ עוד שיהיה בן שלשים שנה וזה אחד
מששה דרכים שנמנו הלויים בגלגל והאשונה
נמנו מבין חדש ומעלה שכן סדר את בני לוי
למשטחתם מבין חדש ומעלה לענין פדיון
בכורות שנה בימי חזקיה מלך יהודה
מבין שלש שנים שכן מלכד התיחסם לזכרים
מבין שלש שנים לענין חילוף המהנות שהקדש
הגבול שכן לתת מנות לכל זכר שכל שית
מבין עשרים שנה לענין שיהיו כשרים לעבודה
כשם שנמנו בימי דוד שכן אלה בני לוי לבית
אבותיהם ראשי האבות לסיקיהם ממסד שמות
לגלגלתם עושה המלכה לעבודת בית אהרן
עשרים שנה ומעלה אעפ"י שהוא כשר לעבודה
משיעלה חיש לא היו מעמיץ אותו לעבוד עוד
שיהיה בן עשרים שנה וכן בימי חזקיה הוא
אומן ואת התיחש הכהנים לבית חזקיהו והלויים
מבין עשרים שנה ולמעלה במשפחותיהם בחורקותיהם
וכן כשנמנו בימי עזרא לא נמנו אלא מבין עשרים
שנה שכן ויעמידו את הלויים מבין עשרים שנה
ומעלה לגדל על מלאכת בית א' דביעית

אחרי מצינו ונשיים מה אדם טפילה לעולם אדם חסיד טפילה לכס יחיו יעשו
עצמם טפילה לכס איש איש למטה שם יחטאו יחיה עונשם תלוי בן זמנן שלח גיחה
למי שכל שאסר בידו למחות ואיבן ממחה הוא נתבש בעון וכן הוא אומר והדרת ממך
צדיק ורשע צדיק על שלא מנחה ברשע איש ראש לבית אבותיו הוא לימד שיהיו נוהגין
כבוד זה בזה שנתמנה עליהן הוא שקל כנגד כולם דא הוא שלא יאמר דיי שבט
איני ממחה לא עליה ומניין שיראה עצמו נאילן הוא ראש על כל השבטים שם יאמר
ובד עבירה בשבט אחד שצדיק למחות תל הוא מעבדו שנים עשר כנגד שנים עשר
שבטים חלה קריאי העדה שאחדים קראו אותה והם לא קראו עצמם לא כענין שאל
להלך קראו שראו עצמן ולא אחירים קראו אותה ויחמ משה ואהרן את ראשונים מלמד
שהשביעו אותם שלא יטריחו על הצבור שכן מצינו לקיחה לשון שבועה שגולתו בעליו ולא
ישלם לגלותם מה גלגלתה יש בה דברים הרבה משוכחים עינים לראות אצנים לשמוע פה
לזנוס וחוסס להדיח וכן הנאה לגופו כך הזכרים הנאה לעולם סאיי העולם מתקיים אלא
בשבילן ועוד שהברית תלויה בזכר וזכרת את ברית לבני שמעון פקדיון מקט מר
הוקין בשמעון פקדיון ציי להזכירו חטאו כמה דאית אמר פקד עון אבות כל השבטים נאמר
בהן לבני חוק מנפתי שטאמר בובני שהיה רוב שבטי זכרים וידבר אף את מטה לוי
לא תפקד לא תמנה אותם בכלל ישראל לפי שאינן יוצאים בצבא ולא עדיין מלחמה ככל
השבטים מפני שנתקדשו לעבודת השם וכשנמנו במקום אחד לא נמנו במקום ישראל
מני עשרים ועוד לא נמנו אלא כדי לפדות בהן בכורי ישראל לכך נאמר ואת ראשם לא תשא
בתוך בני ישראל ואתה הפקד את הלוי עשה ממונין על כל דבר ודבר המה ישאו את
המשכן מצוה היתה במדבר לפי שהיו הולכין ממקום למקום וחינה נוהגת לדורות והם
ישראל שהיו משורדים ושועים וקביב למשכן יחכו שיהיו מהם שומרים תמיד והזר
הקרב יומת מיתה זו בידי שמים היא מכאן אמרו זר שימש במקדש הרי הוא במיתה
וחכו בני ישראל איש על מחנהו שיהיה לכל אחד ואחד מחנה בפני עצמו וידבר איש
על זגלו באתת זה שהי מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה הכת מדבר בכנסת
ישראל ולמה נמשלה כנסת ישראל בלבנה כל מדך כשם שהלבנה הזו שולטת בעולם וכלילה
כך ישראל שולטת בעולם הזה ולעולם הבא יכול שיהיו חסידים כלבנה שהיא חסידה ומתמטלת
תלברה כחמה ולמדך מה החמה איכה חסירה כך ישראל איכה חסירה מן העולם מה חלונה
הזו בזמן שהיא מחודשת מוספת מעט כד אולתבם שישור מוספת מעט מעט מה
החמה הזו שלימה כך כנסת ישראל שלימה מכל המצוות חיומה כנאלות כיוצאי מצרים

חלל על שם

קראו

לא מקדושת

שייח

הטובים והקטנים באסיפתן נשקף קטנים גדולה הצלה הקטנים מהצלת הגדולים
 פעמים שהוא משתנה עד ארבעה דורות אבל הצלה הקטנים מבטלת מעד ומניח
 שהצלה הגדולים תלויה עד ארבעה דורות שכל פקד עון אבות על בנים עלבני בנים
 על שלשים ועד רבי אין אתה יכול לעמוד שאם היה האב ושע והבנים צדיקים שהיה
 פוקד את רשעו עליהם שאין צומדת ואין חתה יכול לומר שאם תופש כל אחד בחובו שאין
 כחן מדת רחמים נאמן היא מדת רחמים שהיא תלויה לאב עד ארבעה שאם היה
 אחד מן הדורות צדיק הרבה האב נצל לא נמצא אחד מן הדורות צדיק כל אחד ואחד
 נתפש על מעשיו וכך שלמה אומר יסר בנך ויכניחך ויתן מעדנים לנפשך יסר בנך
 מדינה שלגיהם ויתן מעדנים לנפשך בגן עדן עם הצדיקים והלא קרח היו לו בנים
 צדיקים ומפט מה לא ניצל בזכותם אלא משה ביקש מלפני הקדש שלא יערוג עם קרח
 נדרך שהוא בזה עס כל אדם לא במדת הדין שכל אדם כמות כל הא ימנו אלה ופק
 כל האדם יפקד עליהם איזו היא בקדחת כל האדם אעפ שהיו לו בנים צדיקים לא
 ניצל בזכותם ומנין שהיו לו בנים צדיקים שכל ובני קרח לא מתו וכן שמעון אומר
 לשהוא ואם לא תשמעו בקול יהוה ומרייתם את פי יי ויהיה יד יי בכם ובאבותיכם
 הזהרו שלא תבעיטו ותקבלו פדעכות ואם אבותיכם שהיו עוונותיהם תלוין
 ומניין להם אף הם היו נדונין במעשיכם וכן הוא אומר בעם לאביו בן כחיל אף הצלה
 הבנים הגדולים גדולה מהצלה הקטנים שהצלה הגדולים מצלת עד שלשה ארבעה
 דורות אבל הצלה הקטנים אינה מצלת לא לאביהן הקרוב בלבד מפני שניתקרה בהן
 ומנין שמכפרין עליו שכל פקד פקדי הקיר חסותו מי מעיר חסותו כדיו אובניו
 ובגתיו וכן את מוצא שלא מבן את אחז עם שלשה מלכים וארבעה הדיונות
 שאין להם חלק לעולם הבא לא מסבי שניתקרה בבנו הנכור שכל ויהרוג זכרי בכור
 אפרים את מעשיהן בן המלך הח למדת שניתת הבנים מכפרת ויכהן לעזר
 ואיתמר על פני אהרן אביהם ויצחק אומר בחיין ור חייא בר אבא אומר במותו על
 דעתיה דרבי יצחק ואמר בחיין נאמר כאן פני ונאמר להלן פני וימתה הן על
 פני תרח אביו מה פני אביו האמור להלן בחיין אף כאן בחיין ועל דעתיה דר
 חייא בר אבא דאמר חייא במותו נאמר כאן פני ונאמר להלן פני ויקם אברהם
 מעל פני מתו מה פני האמור להלן במותו אף כאן במותו ועל דעתיה דר יצחק
 יהוא אומר בחיין אידעה טומאה באהרן שימש אלעזר אידעה טומאה אלעזר
 שימש איתמר וידבר הקרב את מטה לוי זה שיה אל תגזל דל כי דל דא

על

מכאן

מה דברות

שם דברי

הטובים והקטנים באסיפתן נשקף קטנים גדולה הצלה הקטנים מהצלת הגדולים
 פעמים שהוא משתנה עד ארבעה דורות אבל הצלה הקטנים מבטלת מעד ומניח
 שהצלה הגדולים תלויה עד ארבעה דורות שכל פקד עון אבות על בנים עלבני בנים
 על שלשים ועד רבי אין אתה יכול לעמוד שאם היה האב ושע והבנים צדיקים שהיה
 פוקד את רשעו עליהם שאין צומדת ואין חתה יכול לומר שאם תופש כל אחד בחובו שאין
 כחן מדת רחמים נאמן היא מדת רחמים שהיא תלויה לאב עד ארבעה שאם היה
 אחד מן הדורות צדיק הרבה האב נצל לא נמצא אחד מן הדורות צדיק כל אחד ואחד
 נתפש על מעשיו וכך שלמה אומר יסר בנך ויכניחך ויתן מעדנים לנפשך יסר בנך
 מדינה שלגיהם ויתן מעדנים לנפשך בגן עדן עם הצדיקים והלא קרח היו לו בנים
 צדיקים ומפט מה לא ניצל בזכותם אלא משה ביקש מלפני הקדש שלא יערוג עם קרח
 נדרך שהוא בזה עס כל אדם לא במדת הדין שכל אדם כמות כל הא ימנו אלה ופק
 כל האדם יפקד עליהם איזו היא בקדחת כל האדם אעפ שהיו לו בנים צדיקים לא
 ניצל בזכותם ומנין שהיו לו בנים צדיקים שכל ובני קרח לא מתו וכן שמעון אומר
 לשהוא ואם לא תשמעו בקול יהוה ומרייתם את פי יי ויהיה יד יי בכם ובאבותיכם
 הזהרו שלא תבעיטו ותקבלו פדעכות ואם אבותיכם שהיו עוונותיהם תלוין
 ומניין להם אף הם היו נדונין במעשיכם וכן הוא אומר בעם לאביו בן כחיל אף הצלה
 הבנים הגדולים גדולה מהצלה הקטנים שהצלה הגדולים מצלת עד שלשה ארבעה
 דורות אבל הצלה הקטנים אינה מצלת לא לאביהן הקרוב בלבד מפני שניתקרה בהן
 ומנין שמכפרין עליו שכל פקד פקדי הקיר חסותו מי מעיר חסותו כדיו אובניו
 ובגתיו וכן את מוצא שלא מבן את אחז עם שלשה מלכים וארבעה הדיונות
 שאין להם חלק לעולם הבא לא מסבי שניתקרה בבנו הנכור שכל ויהרוג זכרי בכור
 אפרים את מעשיהן בן המלך הח למדת שניתת הבנים מכפרת ויכהן לעזר
 ואיתמר על פני אהרן אביהם ויצחק אומר בחיין ור חייא בר אבא אומר במותו על
 דעתיה דרבי יצחק ואמר בחיין נאמר כאן פני ונאמר להלן פני וימתה הן על
 פני תרח אביו מה פני אביו האמור להלן בחיין אף כאן בחיין ועל דעתיה דר
 חייא בר אבא דאמר חייא במותו נאמר כאן פני ונאמר להלן פני ויקם אברהם
 מעל פני מתו מה פני האמור להלן במותו אף כאן במותו ועל דעתיה דר יצחק
 יהוא אומר בחיין אידעה טומאה באהרן שימש אלעזר אידעה טומאה אלעזר
 שימש איתמר וידבר הקרב את מטה לוי זה שיה אל תגזל דל כי דל דא

משלי כ

שפת א י

משלי

שעיה כ

זה סגור שלחן ששם דלים מפני שהן דוחק את השכינה ונושאין את הארון וכן
עזרא אומר ואבינה בעם ובכהנים ומבכי לה לא מצאנו שהן מעטין ועוד בקראו
דלים שהם דלים מן המעלות ד' יהודא אומר כשאם הקצה למשה מנה לי כהן גדול
אמר משה מאי זה ששם סמא משבט ראובן אמר לו הקצה לא חשית לגד עיני ~
ובר בלי על שני וילך ראובן וישב את בלהה משמעון אמר לו הוא עשה מעשה שוטים
בשטים מן אומר לו לב ענין יסוד ממני פוקח אמר לו הקצה דבר שז ויבא יוסף
את דבתם רעב מיהודה אמר לו הוא גבה עינים ורחב לבב שז ויראה יהודה
ויחשבה לזונה אמר לו הקצה מנה לי משבטך שהוא נאמן במדבר בריתי שטא
הקרב אתמטה לך וכן הוא אומר עיני גמאמי ארץ לשבת עמדי הל בד' תמיד הוא
ישרחני כענין שטאמר בכל בתי נאמן הוא ד' שמעון בן לויש אומר מי ישרחני
בעולם הזה לא ישב בקרב בתי עשה דמיה מנחם אמר רבי יהושעבן לוי צריך
אדם להיות עלוב בתוך ביתו ואין צריך לומר בבית חבירו והעמדת אתולפני
אלעזר הכהן ושרתו אתו שימנה מהן ממונים לכל מי שירצה מעבודת המקדש
על מעשה הכהנים ועל מעשה לחם הפנים ועל הקלף ועל היין ועל הלשכות ועל האוצרות
וכיוצא בהם כמו שמינה אותם דוד מלך ישראל ושמרו את מעשרותי שיהיו מהן שוערים
מעמך על השערים שכותחין ומגיפין ושמרו את כל כלי אהל מועד כענין שזומהם
על כלי העבודה כי במקדש יביאם ובמקדש יוציאם ונתת את הלויים לאהרן ולבניו נתתם
נתתם המה לי שיהיו עובדין אפלו בעל כרחן בין דוצים בין שאין דוצים מכאן אמרו
חכמים בן לוי שקיבל עליו כל מצות לוייה חוץ מדבר אחד שקיבל את כלל ואת אהרן
ואת בניו תפקד מלמד שמכין משה רבינו וחילקן לשמונה משמרות ארבעה מאלעזר
וארבעה מאיתמר וכן היה עד שמואל הדואה ובימי שמואל חילקן הוא ודוד המלך לאתניה
ועשכים משמרות משמר לכל שבת ומשבת לשבת מתחלפין משמר יוצא ומשמר אחר
נכנס תחתיו ושמרו את כהנתם שיעשו שלסול לעצמם ולא ילזלו בכהנה והזר הקרב
יומת תנן זר שימש במקדש ד' עקיבה אומר בחנן וחכמים אומרים בידי שמים תבא
ד' ישמעאל אומר נאמר כחן והזר הקרב יומת ונאמר להלן כל הקרב הקרבא משכך יי' וימת
מה להלן בידי שמים אף כאן בידי שמים ד' עקיבה אומר נאמר כחן והזר הקרב יומת
וסאמר להלן והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת מה להלן בקטילה אף כאן בקטילה
ד' יוחנן בן נורי אומר מה להלן בחנן אף כאן בחנן במאי קמיפלגי ד' ישמעאל ורבי
עקיבה ד' עקיבה סבר דכיס יומת מיומת ואין דכיס יומת מיומת וד' ישמעאל סבר

דכיס יומת הדיוט מהדיוט ואין דכיס הדיוט מעביא ד' עקיבה אומר כחן שהדיוט
אין לך הדיוט גדול משה במאי קא מפלגי ד' עקיבה וד' יוחנן בן נורי בפלגתא דרבי
שמעון ורבינן דתניא נביא שהדיח בקטילה ורבי שמעון אומר בחנן והא אף רבי
עקיבה אומר בחנן תנן תרי תנאי ואליבא דרבי עקיבה מתנינן דבי שמעון וחליבא
דרבי עקיבה מתנינן ד' שמעון והזר הקרב יומת עונש שמענו מההך לא שמענו
פלג וזר לא יקרב אליה ואין הכהן לקחת מהלויים מתוך כל מקום שז ואין הכהן
הרי זה עסק ושמחה וחתם בכור כדי לפטור בכורי ישראל במדבר מחמש קלעים
ואמרינן פטר רחם וחתם תלה כרחם פטר ללוייה שבנה פטור מחמש קלעים
ואמרינן אמר ד' אידה בר אבהה לוייה שילדה בנה פטור מחמש קלעים ואמרינן
ממאן איתגמא מכאן ולוי מאי אירא לוייה אף בת ישראל נמי ואין לה עובר
דאין עובר מישראל למשכוחתם לבית אבותם כל אומר ופסא זאי עבר מעור ולחיתו
אלבא דמך דאמר אף מזהמין את הולד לא אטילו למך דאמר מזהמין את הולד לוי
פסול מערי מד בדיה דרב יוסף משמא דרבא אמר לעולם דאי עבר מישראל
ודקא קשולך למשכחתם לבית אבותם פטר רחם כתיב כרחם תליא מלתא והיו לך
הלדים מגיד שהדיוט ששם קיימת לעולם וזה אחד משלשה עשר דבר שזכה והיו לך
והן קיימין לעולם כי לי כל בכור ביום הכות מכאן אמרו שביוס שימות האדם
מכפרין כל הליה ומתים כל היום כלנו מתים אין כתיב כן לא כולנו מתים מתין ~
וחז"ל הכא איתאמר ביום הכות כל בכור ולהלן איתאמר ויהי בחצי הלילה ויניח
הכה כל בכור בארץ מצרים אמור מעתה שמתו בכוריהם ויהיו כהנים ויהיו
לי כל בכור בישראל אמר ד' חבון כתיב בתפרעה בכורה הייתה ובזכות משה
ניצלה דכתיב טעמה כיט וב קהרה לא יכבה בליל נדה בלילה אין כתיב כן לא
בליל כמה דאת אמר לל שמורים ביום הכות כל בכור אפלו בכורי תשכחות
המקננות לרחיים לקו אמר רב יהודה בר פזי מקודת אגדה מפני מה נענש בכור
השכחה אמרו אמרנו שדה בשעה שידדה למצרים כדכונה לרחיים הקדשתי לי
כל בכור להגיד מי גרם לי יהיו מגיד שקדושת בכורות קיימת לעולם פקד
את בני לוי זה הוא שאמרנו לא נמנו לא כדי לפטור בהן בכורי ישראל ולפי כך מלכו
מבן חדש שז מבן חדש ומעלה תפקדם שהיא עונת החיוב בפדיון שז ופדיון מבג
חדש תפדה ויפקד אתם משה מטאן וחילקן למשמרות ומשמרת בני גדשון
באהל מועד המשכן והאהל לזריעות התבואה והאהל זה יריעות עדים מכסיו

ד' ישמעאל ורבי עקיבה סבר דכיס יומת מיומת ואין דכיס יומת מיומת וד' ישמעאל סבר
ד' ישמעאל ורבי עקיבה סבר דכיס יומת מיומת ואין דכיס יומת מיומת וד' ישמעאל סבר

משל לא
אמר השם הגדול
במה אנו תמיה על
שכח בה מן הדין
כוננוה או כוננוה
אב ואם פאשר הו
גל וכמה קשיא
ל' שאנן עדי דא
ננסחא מדיקת
ומתב צה מס ד' תפד
והזי נסחא ד' צדוש
כ' צה ופ' ק' ק' ק' ק'
כ' צה ופ' ק' ק' ק' ק'

והסידור זה מוכרח עוררות האלים המאומים ונשרות תשסו דתניא היה מביא כר
 גדול שלשה חדרים שלשים אמה ורחבו עשר אמות שמלבישין לאהל מן המזרח
 למערב שז' עשית מוכסר לאהל כמז' כפיסקין עשוי למעלה וברי' ל' יוסי' ו' יהודה אומר
 כמין שני כלים היו התחתון שלעורות אלים מאד דמים והעליון שלעורות תשסו שים שז'
 מוכסיהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה וקלעי החצר כל קלע וקלע היה ארבו
 חמש אמות ורחבו חמש אמות והיה יוסי' מן העמוד שהעל נתן עליו שתי אמות
 ומחצה מיצר זה ושרי אמות ומחצה מצד זה כמין קלע שלספינה אשר על המשה
 ועל המזבח קביב מה תל' על המשכן ועל המזבח קביב לומר קביב המושכן גבהו עשר
 אמות חף המזבח גבהו עשר אמות ותנא מזבח העולה ארכו חמש אמות ורחבו עשר
 אמות וגבהו שלש אמות שז' עשית את המזבח העולה דברי' ל' מאיר' אמר לו רבי
 יוסי' המשמע של חמש אמות ארך וחמש אמות רוחב איני יודע שהוא רבוע ומה
 תל' רבוע יהיה לא מפונה להקיש לדון ממנו גזירה שווה נאמר כאן רבוע ונאמר להלן
 רבוע מה רבוע האומר להלן גבוה שנים ברחבו חף כאן גבהו שנים ברחבו אמר
 לו' ו' מאיר' חס כדכריך נמצא מזבח גבוה מכל הקלעים חמש אמות אמר לו רבי
 יוסי' והלא כבר נאמר וקלעי החצר אשר על המשכן ועל המזבח קביב מה משכן עשר
 אמות חף מזבח עשר אמות ומשמחתם הארון והמקדש זו הכרובים המבדלים בין הקדש
 ובין קדש הקדשים שכן היא כקראת מקדש שז' והורידו את פרכת המקדש ונשיא נשיאי
 הלוי אלעזר מלמד שהעמידו על הדוכן דתנו רבנן משה רבינו אחד מארבעה
 שהתחילו בארבעה דברים נח התחיל בנטיעה ויטע כרם ובאיריה אחר כנען
 ובעבודת עבד עבדים יהיה לחייו ובשכרות וישת מן היין וישכר אברהם התחיל
 בזקנה שז' ואברהם זנן ובקורין שאמר לפני הקב' חלולי שלוח שהיו בה אנשי זור
 המכול לא מרדו אמר לו ממך אני מתחיל לפי כך נתיקר בבני שז' ויגדל הילד ויגמול
 ו' יאושעיה ורבי אבון חד אמר שגמל מן היקורין וחד אמר מיצר דע ליצר טוב
 ובפונדק נ'טע אשל ובלכותה ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות
 משה התחיל בכהנה ובדוכן שהעמיד אלעזר על הדוכן ונשיא נשיאי הלוי אלעזר
 ובן דבנות ובתורה כלעס התחיל בקוביא ובבילורית ובכללות הפה ובקסמים וחד
 והחוטם לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה למדכו שפתח ההיכל
 מזרחה מכאן אמרו חין פותחין בדר הכנסת למזרח שכן מצינו בהיכל שפתוח
 למזרח שז' והחונים לפני המשכן קדמה שומרים משמרת המזדש למשמרת בז'

ישראל מפאן אמרו בשלשה מקומות הכהנים שומרים במקדש בבית המשכן ובבית
 הניצוץ ובבית המוקד בית אבטיק ובית המוקד היו עולין ובבית שומרים שם בית המוקד
 כיפה ובית גדול היה מעות רובדין שלאבן וזקני בית אבי ישיעם שם ומפתחות העזרה כזס
 ופרחי להנה איש כסותו בצרף ולא היו ישיעם בבגדי קדש לא פושטי' ומקפיל' ומניחין
 אותן תחת ראשיהם ומתבסין בכסות עצמן והלויים בעשרים ואחד מקום חמשה על שש
 הרה בית ארבעה על ארבע פנותיו מתוכו חמשה על חמשה שטרי העזרה ארבעה על
 ארבע פנותיה מבחוץ אחד ללשכת הקרבן ואחד ללשכת המזבח ואחד לאחורי בור
 הכדוכר הכהנים שומרים בשלושה מקומות מכלל דאמר קרא שומרים משמרת
 נאמר בפסוק הזה לשון שמירה שלשה פעמים כנגד שלושה מקומות והלויים שומרים
 באחד ועשרים מקום נמצאו הכל ארבעה ועשרים משמר ומעין שהיו ארבע ועשרים דאמר
 קרא למזרח הלויים ששה לצפונה ליום ארבעה ולגבה ליום ארבעה ולא קופים שנים שנים
 לכרבר ארבעה למסלה שנים לכרבר' הרי לו ארבע ועשרים ואע"ג דקארי להו כוליהו
 ליום שלשה מן הימין מהן כוהנים כדאמרינן מפני שמצינו שנתראו הכהנים לויים
 במקומות הרבה וכן הוא אומר והכוהנים הלויים בני צדוק קרא הכהנים לויים והכהנים
 יהו שומרים מבנים והלויים מבחוץ דכתיב לכר בר כמאן דאמר כלפי בד' כל כקודי הלויים אשר
 פתד משה נא' ה' נקוד על אהרן מלמד שחינו מכלל המנויין שנים ועשרים חלף שאל
 הגמון אחד את רבן יוחנן בן זכאי כפרתן שללויים את מוצא שנים ועשרים חלף ושלש
 מאות' ובכללן שנים ועשרים חף בלבד חותן שלש מאות ה' כן הלכו אמר לו אותן שלש
 מאות בכורות קיו ואין בכור מסקי' בכור מאי טעמא אמר אביי דין לבכור שיפיק
 קדושת עצמו' פתד כל בכור זכר לבכי ית' מנאן כדי לפדותן בלויים מנן חדש ומעלה
 מכאן אמרו מת הבן בתוך שלשים יום אע"פ שנתן לכהן יחזיר חמש קלעים לאחר שלשים
 אע"פ שלא נתן ית' מתביום שלשים כיום שלפניו רבי עקיבא אומר אסנתן לז' יטול ואם
 לא לא יתן מאי טעמא דרבנן ילפי מדשדש ממדבר מה להלן ומעלה חף כאן ומעלה' ורב
 עקיבא מספקא ליה מדכתב רחמנא גבי ערכים דלא חף ילפי ממדבר קו ליה שני כתובים
 ושני כתובים הפסוק כחד חין מלמדיו או דילמא כי איך מלמדיו לעלמא אבל לגופייהו
 מלמדיו משום דבן ית' ואת בהמה הלויים לו כבשים ועזים תחת כל בכור בבמה
 בעי ישראל אלו פטרי חמורים בלבד שבכור בהמה טהור חין לו מדיון דאמר ר' חניניה
 שהאחד שלבני לוי פטר כמאן פטרי חמורים מישראל חמור אביי תדע שהרי מנה הכתוב
 עודפים באדם ולא מנה עודפים בבמה ואת כדיו השלשה והשבעים והמאתים

ולקחת חמשת חמשת שנים אמר משה לאיזה צד אעשה מה שאני אומר לו כבר
 נדחני בן לוי מה עשה רביא עשרים ושנים חמשים כטותין וכתב עליהן בן לוי ועל מאתים
 ושלשה ושבועים כתב עליהן חמשה שנים וכללן ונתת בן לוי ואמר להם בואו וטולו
 בטוחים מי שעלה בידו בלוי אמר לו כבר כחצך בן לוי ומי שעלה בידו חמשת שנים
 אמר לו תקפידו וצא בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל מנחה אמרו חמשה קלעים
 שלבן במנה צורי מאי מנה צורי אמר לו אסי מנה של צורי ר' חמי אומר דינרא טריינא
 רבי חנינא אומר אקטירי סורסירא ומצבני תמני דינרי חמיש מנייהו לפדיון הבן רבי
 יוחנן אומר דינרא הדריינא טריינא שיפא זמזבן בעשרין וחמשה זוזי ול שתותא
 ואיך לפדיון הבן הכי עשרין וחד נכי דינרא הו' לא דל מנייהו שתותא וזוזא ואיך לפדיון
 הבן ואיכתי עשרין עשרין נכי דינרא הו' לא דל מנייהו זוזא ושותא ואיך לפדיון הבן אמר
 רבא קלעא דאורייתא תלת ותולתא הו' דכתב עשרים גרה השקל ומתרגמין עשרין מעין הו'
 קלעא והו' להו שביקר נכי תולתא ותניא שש מעה כסף דינר מותיבי והלא קלע שלש
 ארבעים ושמנונה פונדיון וכשהוא נותן קלע ופנדיון לכל שנה הדי תשע וארבעים
 פנדיון זה מה טיבו קולבון לפדיון טהא כתר דאוקיפו עליה כדתנא עשרים גרה השקל
 למדנו לשלש הנה עשרים גרה ומנין שאם רצה להקסיפ מוסיק תל יהיה יכול אם רצה
 כחורתל הוא רב אשי שדר ליה לרביה ודכ בריה דרבא שבקד זוזי ושלח ליה לשדר
 לי מד תולתא ויתירא מלחיי אחריבי דקיימא לך לבתר דאוקיפו עליהו ונתתה הכס לאהרן
 ולבניו מכאן למדנו שפדיון הבן אינו ניתן לא לזכרי טהונה שנ' לאהרן ולבניו להוציא את
 הבתיות וידבר נשא את ראש בני תהת נשיאות ראש היא להם שנמנו תחלה לפי שהן
 מתקדשין יתר שהן נושאין את הארץ וכן את מוצא נשפריש יהושע ערי הלויים קדשים
 בני קהת תחלה שנ' להם היה הגורל ראשונה מבין שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
 זה המנין היה לפי שעה במדבר שלא היה בן לוי כשר למשוני עד שיהיה בן שלשים שנה
 וזה אחד מששה דברים שנמנו הלויים בגלגל ראשונה נמנו מבין חדש ומעלה שנ' כד זכו
 בני לוי למשפחותיהם מבין חדש ומעלה לענין פדיון בכורות שניה בימי חזקיה מלך יהודה מבין
 שלשים שנה שנ' מלבד היתחסם לזכרים מבין שלש שנים לענין חילוק המתנות שלש
 הגבול שנ' לתת מנות לכל זכר שלשית מבין עשרים שנה לענין שיהיו פסוקים לעבודה
 כשם שנמנו בימי דוד שנ' חלה בני לוי לבית אבותם ראשי האבות לפקודיהם במספר
 שמות לגלגלותם עשה המלאכה לעבודת בית יי' מבין עשרים שנה ומעלה חלף שהוא
 כשר לעבודה מיעשה איש לא היו מנסין אותו לעבוד עד שיהיה בן עשרים שנה וכן

וכן בימי חזקיהו הוא אומר ואת הנשיא חמשים לבית אבותם והלויים מבין עשרים שנה
 ולמעלה במשפחותיהם במחלקותיהם וכן בשמנונו בימי עזרא לא נמנו חלף מבין
 עשרים שנה שנ' ויעמדו את הלויים מבין עשרים שנה ומעלה לנחם על מלאכת בית יי'
 דביעית מבין חמש ועשרים שנה שנ' זאת חל' ללויים מבין חמש ועשרים שנה ומעלה יבא
 לעבא צבא בעבודת אהל מועד זה המנין לתלמוד כדי שיתלמדו חמשה שנים ויכנסו לעבודה
 בני שלשים וזה היה במדבר לפי שעה ומנין שהוא לתלמוד שנ' בעבודת אהל מועד ולא נאמר
 לעבודת חמישית מבין חמשים שנה שנ' ומבין חמשים שנה ישוב מצבא העבודה וגם זה
 היה במדבר ששית מבין שלשים שנה לענין משוי הארון כמו שנ' בן מבין שלשים
 שנה ומעלה ובה אהרן וכיון בקוץ המחנה זה שנה מזה מלך הכבוד יי' צבאות הוא
 מלך הכבוד קלה הכבוד זה הארון מלך הכבוד זה ה' ה' הוא מלך הוא שהוא חולק כבוד
 לעושי רצונו אמר לו יהודה כל הכלים עוד תחש מלמעלה ותכלת מלמטה אבל הארון עוד
 תחש מלמטה ותכלת מלמעלה ולמה שכן זרען של מלכים כפירא שלהם תכלת והארץ
 הוא מלך על כל הכלים אמר לו יודן העליונים והתחתונים איך מתקיימין לא בזכות תורה
 הגוהגה בארץ ולמה תכלת משום ר' מאיר אמרו תכלת דומה לים והים דומה לרחוק
 ורחוק לקשת וקשת לענן והענן לכקא והכקא לכבוד שנ' כמראה הקשת אשר יהיה
 ומכבודו חלק לעושי רצונו זו מצנת תכלת לכך נאמר הוא מלך הכבוד קלה ולקח אות
 את כל כלי השרת אשר ישרתו בס בקדש למדנו לכלי השרת שאין מתקדשין לדורות
 לא בשירות לא במשיחה שנ' חל' ישר בס בקדש בשירות כלבד הן מתקדשין ודשנו
 את המזבח מכאן אמר שבעין חפ בשעת המסעות היו מדשנ' את המערכה שנ'
 ודשנו את המזבח ר' יהודה אומר היו כופין עליה פקתה לקיים מה שנ' אש תמיד
 תוקד על המזבח לא תכבה חפ במסעות וכרשו עליו בגד ארגמן למה ארגמן שהוא
 דומה לחדש ופקדה אלעזר בן אהרן הכהן מלמד שנתמנה גיבור על הקטורה ועל
 שמן המשחה ועל הקלית ועל השמן וכן לדורות ממנין על כל דבר ודבר וידבר אל
 תבריתו את שבט משפחות הקהת אל תגרמו להם מיתה שאם לא תקדשו להם כבוד
 הזה מעלה אני עליכם דאילו אתם הרגתם אותם ושמו אותם איש איש מנא לכן לוי
 שאינו נכנס לעבודה עד שיגדיל ויהיה איש שנ' איש על עבודתו וחל משאו
 מלמד שהלויים מוזהרין שלא יעשה אחד מהם במלאכה חבירו לא יסיע המשא
 לשוער ולא השוער למשורר שנ' איש איש על עבודתו וחל משאו ולא יסאו למזות
 ככלע את הקדש ומתו זו שעה הכנרת הכלים למקדש ולערות שלהם שלא יזכנו

פ' אהרן

יעיטם מהן ולפי כך נשקיו בני קהת טוענים את הארון היו שני כהנים נשאים להם את הכרמל
 ויבנו טעון שלם בני הארון ואחר כך מותנים עליו כקו עור תחש שלא יראה בארון כלום
 שזולא יבאו להמות ככלע את הקדש ומתן מהוא ככלע אמר לו לוי אם הואין בארון ככלע
 יזהה שהוא נוכח בעין הירדות תדע לך שבשעה ששבנו פלשתים את הארון ובקישו
 להחזירו הביאו את הפלשתים וקשרו אותם כמנהג העולם אחוריהן לארון ידעו הפרור
 ומה היה נתון עליהם ועיקמו כיהן כלפי הארון והיו מציגין אותו לפניו שזו ישונה
 הפרות וכתחו פיהן ואמרו שירה ומה שירה אמרו יש אומרים הודו ליה קדא בשמו
 ויש אומרים מזמור שיר חדש כי נפלאות וכו' ויש אומרים ויהי בנסוע הארון כיון
 שהגיעו לבית שמש היו רואים את העגלה ואת הפרות וישמחו לראות כיון שנשבה
 הרוח ונתגלה הארון הרג בהם שזו ויך בעם אמר רב תמינץ בשעה שהיו ישראל
 עולין לרגל היו מגלגל להם את המדעות ומראין להם את הכרובים שהיו מעורין זה
 בזה ואומרים להם ראו חיבתכם לפני הקבה כחיבת זכר עם נקבה מותיב רב חסדא
 ולא יבאו לראות אמר רב יהודה בשעת הכנסת כלים לנדרתן שלם אמר נחמן משל
 לבלה שהיא בבית אביה היתה צנועה מבעלה כיון שבאת לבית חמיה אינה צנועה
 מבעלה מותיב רב חסדא בר רב תמינץ מעשה בכהן אחד שהיה מתעסק וראה נצפה
 משונה מחביריה ונא להודיע את חבריו ולא הספיק לגמור את הדבר עד שיצתה
 נשמתו וידעו ביחוד ששם הארון גנוז אמר נתגרשה קא אמרת נתגרשה וחזרה
 לחיבתה הראשונה דא ולא יבאו לראות מבוא אמרו הגונב את הקקיה תמאין
 פוגעין בו מאי קסוה אמר רב יהודה כלי שרת דבת ואת קסות הנסך היכא דמיזא זבת
 ולא יבאו לראות ככלע את הקדש ומתו ומצוה זו שהיא שלא יכנסו הלויים בשעת פיר
 המשכן וכיקוי הכלים במדבר לפי שעה לפי שהיו מענודיין מעמקע למקע אבי
 לדורות אין מצוה זו כוהנה לפי שאין שם טלטול לא מנוחה לעולם ולעולמי עולמים
 וכן הוא אמר זאת מנוחת עדי עד פה אשב כי אני ה' ואומ' ובגיתים ולא אהרוק
 ונטעיתם ולא אתוש כן יאמר בעל הרחמים

לעזרה ולגמיה
 וליען את כהנה
 חיה כיהאול לה
 קה נא לעזרה למחיה
 ולקחה כולך אדא
 מלוא ולו ללילה
 סקד העדן

טרוש
 גלגל

פרשת נשא

מרשות המור בעמו ישראל מכל גדוהו
 וטיהרם ויהי שם בחקותיו ומצותיו
 והצדיל מהם שכל לוי לבית אבותיו
 סגולה לשמו וקראם ראשי קהלותיו
 והנחילם ארץ צבי מחמד ארצותיו
 לעמוד לשרת לפניו במשכנותיו

ולבנה בשכנו ולהורוה בלחיותו
 שניצלו בדיו ושמוהו אמרו וכו'
 על זאת הורה לאל על רוב טובתו

אדעה קריאתכם עמי באמרים לך חמדה פיננ
 ארנם לרחמכם ואחכה לחנכם בקראכם חנינו חסיד דאגה מלב אשר תחת שיר
 אמחה ומעיה מעיניכם אשר בבי ענינו חשמיד ומעיה האומרים האם יאמר
 חגדע קונם נאמרם הלא בחזקת רמה קדנינו וחשיב גולם חלעיקם אל עפרה יחזענו
 הם ידנו חזירות והיכלי על מכוננו ילוננו ואשכנן בקרית משושי ויכתיב בעלה יקנינו
 ואשיב לוייה לדבנם ועליו שיר ישינו וכהנה אלביש ישע וחמדיה רנן ירננו
 זה הוא שם דכהניה אלביש ישע וחמדיה רנן ירננו

הכתוב מדבר בשבטו שללוי שהובדלו לעבודת המקום ונתקדשו יותר מכל ישראל
 לפי שהיו עבדים ועומדים בבית אבות שהרי נקראו ישראל קדש והם נקראו קדש
 קדשים כישראל כתוב קדש ישראל לוי ואומר כי עם קדוש אתה ובכהנים כתיב ויבדלו
 אהרן להקדישו קדש קדשים לפי שהן הוגים בתורה ומגלגלן בטומאה וטהרה ונסדד יצירות
 ולפי כך ברת להם הקבה בבית שלא יסקו בתורה מפיהם לעולם וכן הוא אמר ולכהנים הלויים
 לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועושה זבח כל הימים והלא כבר תרבו

בית המקדש וספקו קרבנות לא שלם יפסקו מהן תלמידי חכמים מודין הוראה והוגין
 בסדרי קרבנות ומעלה עליהן הכתוב נאמלו מזבח בני והן מוריבין עליו כל קרבנות וכן
 הוא אומר ואנת עמי יורו בין קדש לחול ולפי כך הן עומדין להחם תחלה לימות המשיח
 שזו אשב מצדן ומטהר כספ וטיהר את בעליו מהוא בצדקה בשכר שצידקו אחר
 ישראל בעולם הזה שהיו מודין להם הלכה יזכו להיות מעשמיש בצדקה לפני הקבה
 לעתיד לבוא שזו והכהנים כלויים בני צדק וכן את מעצב בדניך מלך ישראל בשדא
 ברוח הקדש שבית המקדש עתיד ליחרב וקרבנות עתידין ליבטל ונתבאר עליהן שהן
 עתידין לחזור לשימושן לימות המשיח ושתמיד הקבה להושיעם על ש עממו בבדייתו
 וכן הוא אומר וכהנה אלביש ישע לא קרבנות שבזכותן הישועה ממחרת לבני
 וחסידיה חלו הלויים שנקראו חסידים שזו וללוי אמר תמיד ואוריד לאיש חסידך
 דין ירננו שהן עתידין לומר שירה חדשה בענין שזו שירי לוי שיר חדש הא
 לפי שיש בהן כלהמדות הללו זכו להיתחם וניתנה להם נשיאות ראש מען ממנה
 שקדוהו בענין נשא את ראש בני גרשון נשא את ראש בני גרשון גם הם מה תל

יחזקאל מז

מלחכי ג

יחזקאל מז

לומר גם הם שאינם נאמנו כן קהת תחלה שז' נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי
 לפי שדיושן גדולה מבול מנני שנושאין את הארון לא עשה בני גרשון טפילה להם
 בכל דבר לא נתן להם את השמחה ראש כמותן וחלק להם כבוד לבן נאמר גם הם
 וכן את מנצח בדוד כשחילק את המעשרות כהן תחלה בבני גרשון שז' ויחלקם דוד
 מחלקות לבני לוי לעדן ושמעון וכן כשיקדד המעשרות והמשוררים העמיד בני
 גרשון מן הימין עם בני קהת שז' מבני קהת הימין המשורר ואחיו אסף העומד על
 ימינו לפי שאסף מגרשון שז' בסוף ייחוסין בן גרשון בן לוי ובני מררי אחיהם
 על השמאל איתן בן קיש זאת עבד ממשחות הגרשון לעבד ולמשא לעבד זו
 שירה ולמשא כמשמנו ונשאן את יריעות המעשן מבקיהן ומבכה התחש אשר
 עליו מלמעלה מניש עליון לתחתן מה תחתן שהוא של צמר ופשתן קרוי אהל ומטא
 ט ומת אהלים אף עליון שהוא של צמר קרוי אהל ומטא טומאת אהלים ומשמית
 ביד אמתמר לפי שאמר תחלה על פי אהק ובנו תהיה הכל בכלל פירט באן שהוא אמתמר
 בלבד ובשמות תפקדן את כלי משמדת משאם הכה מצדד בקר שים שצריפין לקרוא
 להם שם יותר על הכל ומה הן עושים אמר י' יהודה היו כותבין עליהם אלת בית דוד לידע
 איזה הוא בן זמון שהיה לעבד עבדת עבדה זו שירה ועבודת משא כמשמעת אמר
 וכן יהודה אמר שמואל מניק לעקר שירה מן התורה ושרה בשם י' ואימא נשיאות כפיו
 מידתה לשרתו ולבדך בשמו מכלל זכרה לאו שירות היא רב מתנה אלהי הכה תחת
 לא עבדת את י' בל ובטוב לבב איזו היא עבודה שהיא בשמחה ובטוב לבב הוי חול
 זו שירה ואימא זכרי תורה זכתה בהו משמחי לב משמחי לב איקרי ואימא בכורים
 יכתוב ושמחת בכל הטוב טוב איתקו לבב לא איקרי חזקיה אמר מהכא במשא ישרא
 תדא ישרא לא ישר י' ויחנן אמר מהכא לעבד עבדה עבדה איזו היא עבודה שהיא
 זריכה עבודה הוי אול זו שירה י' יחנן אמר מהכא שאן זמרה ותו תופ רב
 סמך כד יחנן אמר מהכא המה ישאן קולם ידו בגאון שם י' זהלו מים ותנא
 מיתני ליה מהכא כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאן משמעת שז' עבודה איני יודע
 שישאן ומה תל ישאן לא לשון שירה וכן הוא אומר ישאן זמרה חניכה בראחי י'
 יהושע אמר מהכא משה ידבר והאלהים יענו בתול על עסקי קול רב אסי אלהי מהכא
 ויהי נאחד למחצרים ולמשוררים להשמיע קול אחד י' ויחנן אמר מהכא ולא ימנהו
 גם הם גם אחם מה אים בעבודת המזבח אף הם בעבודת המזבח ומרז אומרים
 שירה על כל עולה הצבור החובה ועל שלמי עזרת בער נוסף היין וכל העומדין

דף א טו

מצדקה היו משתחווים על פדתי השיד שז' וכל קעם משתחווים והשיד משורר וקחצוהו
 מחצרים הכל עד לכלאות העולה וכן שנינו שחה לנסך העם הקבץ בקודרין וקחיש בן
 ארזא בעלזל וזכרו הלויים בשיר הגיעו למדן וקעו משתחוו העם על כל מדן תקיעה
 ועל כל תקיעה השתחווה ועיקר השירה שהיא עבודת הלויים המיוחדת להם בפה ואין
 פוחתין משנים עשר ומוסיפין עד לעולם ואין קלן נכנס לעזרה לעבודה לא בשעה הלויים
 עומדין ואומדין בשיר ולא היו אומדין נכל וכנור לא בפה כדי שלא לית פתחון כה למן
 תבל בנעימה הני שנים עשר כנגד מי אמר רב פטא כנגד תשעה כנורות ושתי חצוצרות
 וצלצל דתקן אף פוחתין משתי חצוצרות ומוסיפין עד לעולם מתשעה כנורות ומוסיפין
 עד לעולם והצלצל לצד אף הקטן נכנס לעזרה לא בשעה שהלויים עומדין ואומדין בשיר
 מנח קע מלי אמר ר' יוחנן דאמר קרא ויעמוד ישוע בני ואחיו קדמיה ובנו בני יהודה
 נאחד לנצח על עבודה עשי המלאכה בגית י' בני חננל בני הם ואחיהם הלויים ואחיהם
 היו עומדין שם מנגנין בכל שיר מהם לויים ומהם ישראלים מיוחדים המשאין לכהן
 ואין לו המשוררים עלפי הכלים עולים למען השנים עשר דתקן ר' לעזר בן יעקב אומר
 אף עולם למען ולא עומדין על הצדק לא בארץ היו עומדין ולא שיהם בבן רגלי הלויים
 וצועדי הלויים היו בקראין תבא ופועדי הלויים היו נקדוין ותנא דידן כיון דקלבים
 קולן ת' וגדולים קולם עבה משנס הכא קדו להו צועדי הלויים השיד שהיו הלויים
 אומרים בבית המקדש קיום הראשון היו אומרים לין הארץ ועלולה מאי טעמא
 הוא זנה והוא יקנה והוא ידע את העולם בשבט היו אומרים גדול י' ומהולל מאי
 מאי טעמא שחלק את מעשיו ונעשה מלך על כל עולמו פשלישי היו אומרים
 אהים נצב בעדתי מאי טעמא שברא אתהים ואת קיבשה ונתגלית הארץ ועשה
 מקום ארץ ישראל לעד וה' בדביעו היו אומרים לן נאמר י' מאי טעמא שברא את
 הלכנה זאת החמה ואת המזלות שקן מאירין בעולם נעמד להפרע מעובדיהן בחמשי
 היו אומרים קנינו לאלהים עזינו מאי טעמא שברא את האים ואת העופות ואת התנינים
 שעתדין לשבח בשמון בששי היו אומרים י' מלך גאות לבש מאי טעמא שגמר את
 מעשיו ונתעלה וישב בדומן שלעולם בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום השבת מאי
 טעמא מזמור שיר לעמוד לכא נזכה לעולם שכולו שבת ומנוחה לחי העולמיים
 וכשחרב בית המקדש בעומותינו כספה לוח הקדש וניטל טעם השיר שכן ארז
 מועא כשהגלו בשדים את ישראל אמרו להן אף אנו יכולין לשיר בארץ טמאה ולא
 עד לא שכבר שכחנו השיר ונהפך שירינו לקינה אמרו להם אעפ"כ אף אק מניחין

הבבא
 אמר אברהם בן
 הירושלמי ככל המדע
 ראו כתוב בו לחי
 העולמים בשני
 וידן וסעודת היא
 וידן המלה כפונה
 בנינו כי פירוש
 הכרחי להי
 העולמים כי שיר אמת לכד שמורר יליו יתעלה
 וכן מוכח כד י' המעשה בסוף תמיד יענין שם

יש לי בית

שמואל וסרי כפרה נכשין ללשון חיים ואין נכשין לעזרת ישראל וצדקת פקדים ופוסקת
מעזרת ישראל שיש לה מעשה שמים ונכשין לעזרת ישראל בכל ענין שיש לה מעשה שמים
לעזרת כהנים לא בשעת צרכיהן לקדש ולעשות חוקים בלבוש בני האולם ולעשות
מקודש מעזרת כהנים שבעלי מנוח ופדויה דאש וקדושת האלים ושתיהן יין נכשים
לעזרת כהנים ואין נכשים מבין האולם ולמעשה הקיבל מקודש מבין האולם ולמעשה
ששלא רחוק ימים וגלים בלגם מבין האולם ולמעשה ואין נכשם להיכל בית קדוש
הקדשים מקודש מק הקיבל שבהן גדול נכשם לשם בכל עת שירצה ואין נכשם לקדש
הקדשים לא ביום הכפולים בלבד ארבעה פעמים ביום אבה שחול אומר העל ליה
היתה מקודשת מכולם שלא היו עולין לשם לא פעם אחת בשבוע לדע מה היא צריכה
ז' יתודה אומר הגג היה מקודש מכולם שלא היו עולין לשם לא אחת לשלש שנים לתקן
כולה עורב צדוע זה מוחלט כל צדוע זה מוקגר זה זה גמור כל צד לרבות צד שזה
שתי ראיות וכל צד לרבות צד שזה ראיה אחת וכל טמא לנפש יכול שחץ ל שיהיה
משתלח לא אדם שהוא יכול להשתלח כשאמר טמא לרבות כלם הבגעים במות כל
טמא לרבות כלם הכנועים בשרץ וכל טמא לרבות שאר כל המטמאין לנפש חץ חייב
כרת על ביאת האנדש לא מי שטמא בטומאת שהן עצמן שלמה והן טומאות שהנזיר
מגלה עליהן וא' כל צדוע וכל צד וכל טמא לנפש בזמן שטמא מת חייב מצדוע וצד
חייבין אין טמא מת חייב אין מצדוע חייב לא צד חייבין מכאן חמדו בשעה שהן
עושין את הפסח בטומאת צבים וזבובות נדוד וזבובות לא היו אוכלים ממנו ואם אכלו
הרי זו פלורין וכן אם וחקו למיציאת ונכשין להיכל פטורין אעפ' שלא הותרו אלא
לעזרה הוהיל ואין חצי קורא בהן למחוק למחנה תשלחום הרי זו פטורין אכל צבים
וזבובות וכו' צא בהם אם נכשין לעזרה חייבין מעבר זה אכול יום עד נקבה לרבות
מחוסרי כפרה אל מחוץ למחנה תשלחום זה הוא שאמרנו ריבה כאן שלש מחנות
מחנה שכינה ומחנה לווייה ומחנה ישראל מחנה שכינה מעזרת הכהנים ישראל
ולפנים מחנה לווייה מפתח הר הבית ולפנים מחנה ישראל מפתח ירושלים ולפנים ולא
טמאן את מחניהם אשר אני שוכן בתוכם זה מחנה שכינה ללמד שהן עוברין טמא
תעשה אם נכשין ויעשו כן בני ישראל וישלחן אותם ו' אליעזר ביד שמעון אומר אין
בשמע לא המשתלחין לא הצריכו מבין אף המשתלחין לא הצריכו חל כן עשו
בעיניו ה' מעצמן עשו לא הצריכו שיעשה משה ואהרן וידבר דבר לבני ישראל
איש או אשה לפי שז' והתודה אשר חטא יתודה על חטא אשר חטא עליה לרבות

הר הכית נבד ההוד
והוא הר של המלכות
ששם עליה להתי
עם בעלה כדומע כ
תפארת על הנצח
וכיבוני צדאור
תפארת על ההוד
וצר אלהים עצאנו
זכר בירשוב בלמר
ועפונכ הקוד שנה
לרבי צדאור חזיל
נבד תפארת ולק ליה
עם ההר אל שחזיל
מכסיק כי צדא
ההוד תרילג
דבוקה צדא
ה עזרת נאם

०५३

לשם תל לכה' דא' המושב ליו' לכה' מידאן אמרו כל גלגל ש אין בו שוה פרוטה לה' כהן וכהן מאנשי משמר א' יצא המעמידו ידי קשבה ש' המושב ליו' לכה' עד שיהיה בו השבה לכל כהן' מלבד אי' הכהנים אשר יכפר בו עליון מכאן אמרו משמרה שזכה בכהן תזכה באיל' אשר יכפר פקט שיקדוש איל' לכהן' בו פקט לאיל שמות' עליו למעשה איל שמות' ובצד השכי אתה אומר עליו מכפר קרא משמו עליו' וכל תרומה לכל ישי בני ישראל ויבא קדשים אחיכים קתומין שאינן מפורשין בשבץ וזאת מה אתה מוכה קחלה וישראל והחלמים ובעורות והכבורות ופדיון הבן ופדיון פטר חמור' ומכין אתה אומר דשתי קוא אדם ליתן את קדשין לכהן אחר אמר אשר יקריבו לכהן לו יהיה' קל וחומר אמר וכן למעשה לפע' עתיבה ומה אם דבר שאין לו בו חלק אם תתניהו לי הרי הוא שלי דבר שיש לי בו חלק אם תתניהו לי לא יהיה שלי' אמר לו רבי עקיבה לא אם אמרת בדבר שאין לך בו חלק אם אמרת לך יהיה שלך שכן אין לאחר עמך בו חלק' תאמר בדבר שיש לך בו חלק אם תתניהו לך יהיה שלך שכן יש לאחר עמך בו חלק' אמר רבן גמלי' ומה אם אשה שאין לה בו חלק אם תתנה לה הרי היא שלי דבר כדריה ואין אחר אוסר על ידי' אמר לו ר' עקיבה לא אם אמרת באשה שאין לך בה חלק אם תתנה לה תהא שלך זכאי בהפר כדריה ואין אחר אוסר עליך שכן אין לאחר עמך בו חלק תאמר בדבר שיש לך בו חלק אם תתניהו לך יהא שלך שכן אין לאחר עמך בו חלק אמר איש אשר יתן לכהן לו יהיה' ואיש אחר קדשין לו יהיו קדשיו ישראל לשרא מעשר כספו ומעשר בהמתו ושלמיו קדשיו כהן לכהן חטאתו ואשמו ומעשרו ובכוריו' דא' ואיש את קדשיו לו יהיו מלמד שדשיו אדם ותנומותיו ומשורין לו ליתנון לכל כהן שירצה לפי כך לא יפול אותן הכהן אחר שהורמו לא מדעת הבעלים איש איש אשר יתן לכהן לו יהיה לפה שאמרת משמרה שזכה בכסף תזכה באיל הרי מי שנתן כסף לכהן לא הפקית להביא את האיל עד שמת האיש יכול יטול הכסף מן הכהן' ויחזיר לו דשיו האיש אמר איש אשר יתן לכהן לו יהיה' אמר ר' לעזר ביר' שזעמא היתה משנת ר' עקיבה עד שלא בא מוכדין משבא מפרדין אמר מה לי בין יהויריב כוול את הכסף ובן ידעיה כוול את הכסף הדימי שנתן כסף ליהויריב לא הפקית להביא את האיל עד שמת ידעיה יכול יטול הכסף מיהויריב ויחזיר לידעיה אמר איש אשר יתן לכהן לו יהיה' והלביתא יחזור הכסף אצל האש' איש אשר יתן מתנת איש מתנה ואין מתנת קטן מתנה אין לי לא מתנת איש ומכין את מרבה מתנת אשה ויגרשי קטן אמר אשה יתן לכהן לו יהיה' דא' ואיש את קדשיו לו אמר חזקיה בדיה זר כדנך אמר ר' עזרק כל שיש לו תרומה ומעשר ואין מתן לכהן לפקט בא לדי כהן ש' והביא האיש את אשתו אל

כהן ולא עוד לא שמעך לו שבואש את קדשתי לו יהי אמו דבך ואם נותנן לכהן זוכה למנוח
 הדבר שגאון אשכנזי וכו' לו יהיה ממון הדבר וידבר דבאבני יג' ואמרת
 אליו אשכנזי כי תשטק זה הוא שאמר הכתוב כי יגדל יג' ושבוע תעבור נפשו
 ששנה שנה יך נפשות הללו מדמיון כנאות עם אשכנזי וזכרם לה לבוא לדי קנזי ושמייה ושבע
 נפשות נפשו כששנה הא כיצד עינים דמיון שיהיו וישבת תחת בעלה ותולה עיניה צאח' לשון
 שחר שהיא נואפת עם אחר ואחריה נכסיה ממך אני מעוברת ומשקרת בו וידיים שופכות צם
 לתי שסוף שניהן ליהיה שג' מנות יול הנאות והנאפת' לב חורש מחשבות און שהן מהדקין
 בדבר עבירה תמיד ואומרים באיזו שעה נלך לנאות' דגלים ממנהרות לרוץ לרעה כמשמיה
 שהן רצין לדבר עבירה' יכיה כזבים שאם יתפצצו הן אומרים היונו משיחין זה עם זה כלנז'
 עד שחקר שאם העמיד עליהן עדים הן אומרים אנו נשבעים שלא עברנו' ומשלח מדנים
 בין אחים שכל ישראל קראו אחים והנאות עם אשת חבריו ושומע בבעלה הוא שונאן לכך
 משה מזהיר את ישראל איש איש כי תשטק אשתו ועליה הוא מזהיר בעשר הדבר ותלא
 תשא את שם יי' לשוא היה למקרא לומר לא תשבע ומהוא לא תשא אמר לה הקב' חלתי דמי
 לעמך לטעון את השם שאין ביד כח לטעון שעד שלא נכנס לתוך מעיה היתה מתקלקלת
 שג' וצתה בטנה אמר הקב' למשה הואיל והדבר פא לדי כך הזהיר את ישראל על פרשת
 שטק שג' איש איש כי תשטק אשתו' דא' זה שג' ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה
 ויסי ברחמינה מיד קנאיה בשנאה ונפש כי תחטא שחטאת על בעלה זה עין ומכרנים
 והיא הולכת ומקלקלת עם אחר' ושמעה קול חלה והשביעיה חפזן את קחשה בשבוע
 האלה' והנא עד או ראה ועד אין בה' או ראה ונעלם מעיני אישה' או ידע ונסתרה
 והיא נטמאה אם לוא יגיד ונשא עונו אם לא תגיד לכהן ועברה בטנה ונפלה ירכה לבי כך
 משה מזהיר לישראל על פדשת שטק שכל המזנה על אשתו כלו עובר ע' שג' אם נפלה
 לבי על אשה ואין כיתי לא ע' שג' השמרו לכם מן יתה לזככם וכל המזנה על בעלה
 כעובדת ע' שג' העוזבת אלופעוריה ואת בלית אלהיה שכחה לבי כך הוא כופל עליה
 איש איש' דבר אנני ישראל על ידי ישראל מקיץ אין נעתקין לא על ידי גוים ולא על ידי תושבים
 אובני ישראל מדג' לג' אים אמר איש לרבית את הג' אים' איש איש למד נא איש איש
 כעמים לומר לך אשה שהיא מועלת באישה שלמטה כך היא מועלת באישה שלמעלה
 כי תשטק אשתו אין במשמע לא אשתו הנשואה לו מנין את מדה חרופתו ויבמתו
 וכל שהיא לו משום אישות אלא לאמר ואמרת ליה' לפי שג' והביא האישה את חשתו
 אל הכהן האישה וחיין בית דין משניין אוקה איש מקנא וחיין בית דין מקטן ח' ישראל

לזכות בית דין שיקנו מי שחזן אמרו לו שבת דין מתקין לך מע שבת חרש בעלה או נשמתך או
 שהיה חבוש בבית האסורים לא להשקותה אמרו לא לפקלה מכתובתה האיש וקנה לדבורת
 שבינו שיקנה לו כי תשעה אשתו אשתו חסידה אין תרובותיה חסרות אומה וכלה חסידה
 וכי דין הוא הואיל והוא אסור עליה והיא חסרת עליו מה למע באסור שהוא חסיד
 אסר עליה אחד מכל האסורים לה נאסרה עליו בעד יכול אם באסור שהיא חסרת עליו
 אסר על אחת מכל האסורות לו תאסר אשתו ולא תאסר אומה וכל אשתו אשתו
 חסידה עלת אין תרובותיה חסרות אותה ומעלה בן שינתו אין לי לא בן מביץ את מרבית
 שאר כלבני אדם תל ומעלה בן מעל דא ומעלה בן מעל כשם שמעלה זה הקבה כך היא מורדת
 באישה שלמטה זה בעלה ושבע איש על ידי איש מתקין אין מתקין על ידי תמן ולא על ידי
 בהמה אותה זו שהתרו בה שכבת זרע כדי לשקנה לה דרך איברים אמר אביי כדא
 לשקנה לה בנשינה ונעלם מאישה אין לא מאישה ומביץ את מרבית שאר כלבני אדם
 תל ומעלם דא ונעלם מעיני אישה פרט לקומה ונסתרה והיא נאמנה איבי יודע כמה
 אמר שכבת זרע כדי שכבת זרע הו אמר כמה היא פתרה כדי טומאה כמה היא טומאה כדי
 ביאה כמה היא ביאה כדי הערייה כמה היא הערייה כדי חזרת דקל דברי לי ישמעאל חולבדי
 מהיגת הכוס ד יהושע אוג כדי לשותותו בן עזאי אומר כדי לעלות ביצה ד עקיבה כדי לאמנה
 ד יהודה בן בתירה אומר כדי לגמנות שלש בצים מגוללות זו אחד זו ד לעזר בן פינחס אומר
 כדי שיקשור גדריו את הגימיה פלמו אומר כדי שתושימו ידה ותטול כדור מק הקל אעפ
 שאין ראיה לדבר הזה לזכר פי בעד אשה זונה עד כפר להם אמר ד יוסף כל חילין
 שיעוריא לאחד התרת קיבל אמר ד יוחנן כל אחד ואחד בעצמו שיער ובן עזאי לא נשא
 אשה גמיוני אחר דבאש גמיר נתחמם ואית דבאש בעל ופירש ואית דבאש גמיר קוד
 ין לראיו והלכתא כדי לעלות ביצה ולגמעה ועד שהוא כשר להעיד ומען אפ עד שאינו כשר
 להעיד תל עד ועד מאן אמר עד אחד מע ואיתיה שנשמאת לא היתה שותה ולא עוד לא אפילו
 עד אפילו שפחה הדין נא נאמנס לפקלה מכתובתה ואינה שותה ותאסר על בעלה לעולם והיא
 לא נתבשה פרט לאנוסה הא אם תבסוק היא אינה שותה ואם נאמנה היא אינה שותה ואם נאו
 לה עדים שהיא נאמנה אינה שותה תניא והיא לא נתבשה אסורה הא אם נתבשה מותרת ויש
 לך אחרת שאנש שלה נתבשה מותרת והיא זו זו שתחלתה באונס וסופה ברצון דאז נכא כל
 שתחלתה באונס ואפ סופה ברצון היא אומה נכחו לי שלמלא לא טקף לה היא שוכרת מותרת
 מאי טעמא יצא לבישה תניא איך והיא לא נתבשה אסורה הא נתבשה מותרת ויש לך אחרת
 שנתבשה אסורה ואי זו זו אשת כהן אמר וביהודה אמר שמואל משום ד ישמעאל והיא לא

קופ כדף דביעי
ממסכת קאטא
משנה

בתי שיה שלמעלה

בזלוקוט דפ קלד

ਮੁਲਾਂ

אמנם

שנת ה'תש"ח
בני ישראל

יבמות

נתפשה אסורה הא בתפסה מותרת ויש לה אחרת שנתפשה מותרת ואין זו שתי דושיה קדושה
 טענות שחביל בנה מותרת על המטה שנתפשה מותרת ואין זה נכונה מותרת ויש
 לה תבונה בזה שכל והיה אסורה ואין זה כל שנתפשה בדרך נחמה באומן אבל תחלתה באומן
 וקורה בזה לא ידעתי אחרת אחרת לה וזה נכונה מותרת אמר לה ולא ערבליך באומן
 אמר לה לו ואם יכניס אדם ידו להבש בזה הצדדים ויתתנה לתוך פיו שמוא אינו רעל ולבסוף
 ערב לו ועבר עליו דוח צדקה וזה נכונה לא שנתו לא אס כן נכונה בזה נכונה וקטא
 את אשתו חובה מיכאן אמה מזות חכמים על בני ישראל לנשותיה וזה טמאה
 ו עקיבה אומר מה הל' טמאה שלשה פעמים לא טמאה לבעל טמאה לבעל וטמאה לתורה
 וקטא את אשתו הא כיצד מקטא לה אומר לה בפני שנים אל תדברי עם איש פלוגי ודברה
 עמו עדיין היא מותרת לביתה ומותרת לאכול בתרומה ולא עוד לא אכילו נסתרה עמו
 געדים אף זה קני וכן אם אמר לה אל תסתרי עם פלוגי וראוה מדברת עמו אין זה סתירה
 אמר לה אל תסתרי עם פלוגי בפני עדים ונכונה עמו לבית הסתר בפני עדים ושהת כדי טומאה
 אסורה לביתה ואסורה לאכול בתרומה עד שפשתה וזה הוא הקנוי האמור בתורה והביא
 האיש את אשתו זה הוא שאמרנו האיש משקה ואין בית דין מעשיתין והביא האיש את
 אשתו אל הכהן כיצד עושה לה מולכה לבית דין שבאותו מקום ומסדין לה שני תלמידי
 חכמים שמוא יבוא עליה בדרך זה חייא בר יוסף שלא נתר איתתיה אמר יסוף עמו תלתה
 תלמידין שמוא יפנה אחד מהם לצדכו תדעך עם שנים והתני ומסדין לה שני תלמידי
 חכמים אמר זה אבין ובעלה הרי שלשה אף הוא שכר לה בית והיה מעלה לה מזונות ולא
 היה מיתחד עמה לא בפני בניה וקורא על עצמו יגעתי באמתתי ומנוחה לא מצאתי
 היו מעלין אותה לבית הדין הגדול שבירושלים ומאיימין עליה בדרך שמוא ימין על עידי
 ונשות ואומרין לה בתי הרבה היין עושה הרבה שמין עושה הרבה ילדות עושה הרבה שבינים עושה
 הרעים עושים עשי לשמו הגדול שנכתב בצדושה שלא מחה במים ואומרין לפניה דברים
 שאין כדאי לשמען היא וכל משפחתה ובית אביה כגון מעשה רואבן בבלהה ומעשה
 יהודה בתמר ומעשה אמנון באחמו שז אשר חכמים ידו ולא כיחזו מאבותם מה
 שכר נטלו על כך להם לבדם ניתנה הארץ אם אמרה טמאה אני שוכרת כתובתה
 ויזאה ואם אמרה טהורה אני מעליך אותה לשערי המזרח ולשערי כינור ששם
 משנין את השוטים והביא את תפוצה עליה כל קדושות שהאשה חייבת בערלה
 מביא עליה ואם היה עני מביא עליה קרוב עני ואם היה עשיר מביא עליה קרוב עשיר
 היה מביא את מנחתה בקמפה מצדית כדי לגולה ונותנה על ידיה כדי לגעה כל מנחות

סוטה טרף המנחה

שם בדי המנחה

סוטה טרף

תחלתה

תחלתן וסוף בכלי שחת וזו תחלתה בקמפה מצדית קמפה בכלי שחת עשירות האכל נמח
 שעורים לא קלת שלש עשרים ולא קמח שלחשים דתוך כל המנחות כחות מן החטים שראינה
 באה לא מן השעורים מנחת העומר חטת שהיא בחסן השעורים היא קחת באה ג' וזו
 היתה באה מן הקמח רבן שמעון בן גמליאל אומר בשם שמעון בן גמליאל מהמה קר רבנה
 מאכל מהמה לא יצק עליו שמן צת הוא על שוויין ולא יתן עליו לבונה מזה שהוא בשבת
 אזהרות משום בלי יתן עליו שמן וכל יתן עליו לבונה ולמה לא יצק עליו שמן שה שמן מזה
 לאורה והיא הנפה האורה והלכה לה באפלה לפי קד נמנע ממונה השמן ולמה לא יתן
 עליו לבונה שה לבונה ריח טוב והיא עשויה להעביר רוחות רעות והיא הנחה ריח
 הטוב שהיא הצניעות וגלתה עצמה והבא ישה ריחה בעבירה לכך נמנעה לבונה ממנחתה
 כי מנחת קנאות היא לשם שהוא מנחת קנאות כל העם עובדין בו יכול יהוא עובדין בפסולו תל
 זכרון נאמר כאן זכרון ונאמר למטה זכרון מה זכרון אמור למטה הושעה והטבה אף זכרון האמור
 כאן הושעה והטבה יכול העלף שלא חלפה תל מזכרת עת' תנא מנחת זכרון כלל מזכרת
 עוף פרט אין בכלל לא מה שבפרט אם אומר אתה כן לא נמצאת מזה הדין מקופחתה מה
 אם מדת הכדווענות שהיא מעוטת הרי היא משכרת מדת הטוב שהיא מרובה על אחת
 כמה וכמה לא מנחת זכרון יש לה זכות מזכרת עין אין לה זכות תני ל' טרפון אומר
 כל הזכרונות שטאמרו בתורה לטובה חוץ מזה שהיא שלמרענות אמר לו זה עקיבה אל
 אמר מזכרת עין ושתק הייתי אומר כדברך או אינו אומר מנחת זכרון לא לטובה
 דא' מזכרת עין שכל הרואה אותה מעביר עונה ועוף אבותיה שאינן חותה והקדיש
 אותה הכהן אינה באה בתוך הרגל והעמידה לפני יין יפנה עליה את העזרה ולתת
 הכהן מים תדושים מתקדשין מן הכיור ושיעורין חצי לוג בבלי חרם בא מה הדבר בקערה
 של חרם חדשה נאמר כאן בבלי חרם ונאמר במצורע אלכלי חרם על מים חיים מה מים
 שלא נעשה בהן מלאכה אף כל שלא נעשה בו מלאכה ומן העפר חסד יהיה בקדושת המעק
 יהא לו מעוס מתוקן שם כיצד נכנס שם להיכל ופנה לימינו ומקום היה שם אמה על אמה
 ופולק שלשים וטבעת היתה צבועה בו כשהוא מגיבה נוטל עפר מתחתיה מנין אתה אומר
 חס אין שם עפר התנין שם הל' יח הכהן דוסתני בן יהודה אומר יח הכהן ולא זר דא' אשר
 יהיה בקדושת המשכן שלא יחפור בקדושתו בהיכל ויניציא עפר ואם חפר והניציא עפר וכתן
 אל המים כדי שיראה עפר שוטה כדי שיראה אפר פרה כדי שיראה חות נכמה כדי שי
 שיראה דם צפור מצורע כדי שיראה ולמה מים ועפר וכתב' מים ממקום שנאת עפר
 למקום שהיא הולכת כתב לפני מי שהיא עתידה ליתן דין וחשבון תמן תנין עקיבה

סוטה טרף היה מביא

אבות דמיתנותי ריש פרקא

בן מהללל אחיך הסתכל בשלש וברים וצין אתה לדי עברה דע שחן באתה ולאין אתה
 הולך ולפי מו אתה עתה ליתן דין וחשבון מאין באתה מלכה סדורה ולאין אתה הולך למקום
 רמה ותלומה ולפני מי אתה עתה ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים בך ר' אבא
 בדיה דר פא ור' יהושע דקבנין בשם ר' לוי שלשון דרשן עקיבה מפקוק אחד וזכור את
 כוונתך ביום בחיך בדרך בונתך בדרך משתם שבאותה בדרך למקום שאתה הולך
 בונתך למקום שאתה הולך למקום אתה עתה ליתן דין וחשבון דא למה עמר אמר ר'
 מאיר לוי שנודר ממנו אדם הורשוק לוי כך הוא משתה אותה ממנו אם כשרה היא
 מתעברת ויולדת בן בצורתו ואם טמאה היא בשעה לה סם והורג אותה ולמה נותנו בלוי
 חרם מה כלי חדש אם נטמא חק לו תקנה לא שבירה כך שוטה שנטמאת אין לה ופאה ר'
 דא למה כלי חדש דאך חס הקבלה על כבודן שלבנות ישראל ואכילו דשעים שבהן
 שאילו היה הכלי שלנחשת או שלשאר מתכות היה הכלי מתקיים וגנותה נזכרת אבל
 כלי חדש הכלי והמעשה משתבח דא למה מים ועפר מים מן השמים ועפר מן הארץ
 כענין שנאמר העידותי בם היום את השמים ואת הארץ אם היא טמאה זה לוח שכן
 והיא הנפש וזה לוח שלן והיא הגוף דא כשם שהעפר צרע והמים מגדלין צמחים כך אם
 וילדה מופה לילד בן זכר שנאמר ונקתה ונזרעה זרע והעמיד הכהן את האשה לפני יי' ובי
 יושבת היתה לא מחמת עמידה ראשונה היה פורע את האשה והעמיד הכהן את האשה
 פרה לחגרת ופרע את ראש האשה כהן אחוז בגדיה אם נזרעו נזרעו ואם נפרמו
 נפרמו עד שהוא מגלה את לבנה וסותר את שער הקרן מתכסה בלבוש מכסה בשחורים
 ואם אין השחורים נאים לה מכסה בגדים שאין לה בהן נחמץ היו עליה כלי זהב קטליות
 ונזמים וטבעות מעבדין ממנה כדי לגולה ואחר כך מבוא חבל מצרי ונזשרו למעלה
 מדדיה כדי להזכירה מעשה מצרים וכל הרוצה מן הנשים לדמות בה ונראה חוץ
 מעבדיה ושפחותיה מנע שלבה גם בהן וכל הנשים חייבות לדמותה שז' ונזכרו כל
 הנשים ולא תעשינה כזמות כנה ופרע את ראש האשה תנא דבי ר' ישמעאל מיהא זהרה
 לבנות ישראל שלא לצאת מרועי ראש ומצאונותא אם יש עליה קלתא שפיר זמין ומדת
 יהודית חפילו קלתה גמי אסור למה היה פורע את ראשה לפי שהלכה בבנות גויס
 כרעות אמר קבלה היא פדעה ראשה לאחד באתר חני פודעה לכל בגלוי דתנן במדע
 במדע שאדם מווד בה מוודת לו היא תשטה עצמה בעבירה ומקום נוולה היא גלתה
 עצמה לעבירה והמניס גילה עליה תבי בשם ר' מאיר במדע שאדם מווד מוודת
 לו מאי טעמא בסקתה בשלחה תרבה אין לי לא פאה מנין לדבות תיקב וחצי תיקב

שונה פדע
ומקנה

יחלף

פדע
ומקנה

שונה פ
ומקנה

שונה

קב וחצי קב ורובע וחצי תומך וכלל חלף כל סמוך קחן בשם חיה חן מאין חסד
 אין לי לא דבר שלמדך חסן לכחוסות קבנות שכן מעבדות לה שכן כחוסת כל אחת נאות
 למצוא חשבון בנדה שבעולם אדם נכשל בעבירה חסידית עולה מיתה בדי שמים מת שח
 אברה תורגלתו אברה עלותו נכשל באצבע מקחת נשחלולת הקשבו מתמנה כמה הוא
 מצוי חשבון עד אחת ונתן על כפיה היה נותן מנחתה עלתיה דלי לאעה דא על כפיה כרס
 למי שאין לה כף או שהיתה עקומה או יבישה ואפילו כפה אחת שז' כפיה את מנחת הזרע
 נאמר כאן זכרון ונאמר למעלה זכרון מה זכרון אמור למעלה הושעה והטבה אף זכרון אמור
 כאן הושעה והטבה מנחת קנאות היא שיהיו כל מעשיה לשם קנאה עיין עליה הכתוב וביד
 הכהן יהיו מי נמדים המאורים יראה לה את המים מי המים שצריך ליתן לתוכן דבר מר נכון לענה
 וכיצא בה דאמר קרא מי המים שצריך להם והשביע אותה הכהן אין משבעין שתי שוטות
 כאחת ולא שורפין שתי שותות כאחת ולא שורפין שתי עגלות כאחת ולא שורפין שנים כאחד ולא
 מעבדין שנים כאחד ולא מעבדין שנים כאחד ואמר אל האשה כלשונה ואל הגב ואל הגלגל
 כלשונם אם לא שכת איש אותך לדבות המערה מכל צד ואם לא שטית טומאה תחת אישך
 את שהיא תחת אישה שותה פרה לשזינת תודם האירוסין ולאחר שאירשה אם גירשה
 והחזירה פרה לשומרת יבם שזינתה כשהיא שומרת יבם הנקי ממי המדים תניא ר' אומר
 אם לא שכת איש אותך הנקי מכאן אמרו טתמין לזכות בדיני נפשות תחלה ואת מצדה היית
 כי שטית תחת אישך וי' נטמאת לדבות בן תשעשים ויום אחד שיקנו לה וישקו אותה
 מתחת ידו תחת אישך תני ר' עקיב בר אידי קומי ל' יוחנן ואורי שטית תחת אישך פרה
 לאונסין מה את שמע מנה אמר לה מה תחת אישך לרצון חפ כאן לרצון ויתן איש בך ארבע
 שכבתו מבלעדי אישך לא עליו אנו משביעין אותך בלבד לא על מנה שטית מבלעדי אישך
 דא ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך שתקדוש שכיבת בעל לשכיבת בעל פרה לשואה
 שיקנא לה ונסתרה קודם שיבעול אותה בעלה שאינה שותה חבל וצאה היא בלא כתובת
 ואסורה עליו לעולם והשביע הכהן את האשה משביעה בלשון שהיא מוכרת בשבועת
 האלה מוכן למדנו למה שהיא שבועה שז' והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה והיא
 שבועת האלה כתובי קא אמרינן אין לה לא שבועת האלה כך הוא אומר והשביע הכהן את
 האשה בשבועת האלה ר' אבהו אומר מנין לזה שהיא שבועה זכת ויבא אותו באלה וכל וגם
 מעלה נזכר נצר מרד אשר השביעו טהים ואמר הכהן לאשה בכל לשון שהוא אומר דא ואם
 הכהן לאשה פרה לחרש יתן יי' אותך לאלה ולשבועה יכול עצמה שלאשה לזה ולשבועה
 אמר לזה ולשבועה בתוך עמך ומה תל לזה ולשבועה בתוך לא יהיו כל הנשים משביעות בך

פדע
ומקנה

ולטות זו את זו ואומרות אם עשית כפי זה יהא סופך כקופה של פלטה בתת ימי את ידך נבלת ואת
 בטור צדק ממש שבתחילה העבירה משם מתחיל טרענות קידך התחילה בעבירה תחלה ואחר כך
 הבטן ושאר כל הגוף לא כלל וכן הוא אומר וימנה את כל האדם מאדם עד בהמה מי שהתחיל
 בעבירה תחלה ממנו התחיל הטרענות וכן הוא אומר ואנשי סדום נסבן על הבית וכל אלה האנשים
 אשר טחו הבית הכזב במערכים מי שהתחיל בעבירה תחלה ממנו התחיל הטרענות וכן הוא אומר
 ומת כל בכור בארץ מצרים מי שהתחיל בעבירה תחלה ממנו התחיל הטרענות שמשון הלך
 אחר עינו לפי כך נקדו פלשתים את עינו תנא ר' נתן אומר לוי שמהלך תליתו בעזה לפי
 כך עונשו בעזה והא כח וידד שמשון תמנה אחר רב שמואל בר נחמיה דרך נשואין הו'
 אבשלום התנחל בשעריו לפי כך נתלה בשעריו ולפי שא על עשר פילגשי אביו לפי כך נתגבן
 עשר לובניות שז ויסבן עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימיתוהו ולפי שגב
 שלש לבבות לב אביו ולב בית דין ולב אנשי ידו וישראל שז ויגנוב אבשלום את לב אנשי ישר
 כשאמר לאביו כי דוד נדר עבדך אמר ליה מא את בני דוד אמר ליה כתוב לי חד פיתק ותרין
 גובדיך דאנסיביון עמי אמר ליה אמור לי למי את באעי וחנא כתב לך אמר ליה כתוב לי פתס
 ולמי זמנא באעי אמר נסיב כתב ליה פתס אזל וצמית ליה תרין גובדיך עד דצמית ליה מאת
 גובדין הדא היא ואת אבשלום הלכו מאתים איש מעדושלים קרואים מצוד והולכים לתומם ואת
 לא ידעו כל זכר מעצת אחיתופל ר' חנא בשם ר' אחא כולן ראשי סנהדרין היו וכוין דחמיין
 חמיין לחילופין אמרו רבון העולמים גמלה ביד דוד ואל יכול דוד בדידו שאם נופלין אנו ביד דוד
 הוא מרחם עלינו ואם נוכל דוד בדידו אין אנו מרחמים עליו הדא היא דכח בשלום נפשי
 מקרב לי כי ברבים היו עמלי לפי כך נתקעו בני שלמה שבטיים שז ויחן שלמה שבטיים בפסו
 ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב החלה ובאו המעים המאדדים החלה במעין ומעין אפ' בכל
 אבר ואבר ובכל שיערה ושיערה תל ובאו אפ' בכל אבר ואבר ובכל שיערה ושיערה לצבות
 בטן ולנפל ירך רבן גמליא אומר ומעין בדרך שהמים בודתין את האשה כך הן בודתין את האיש
 תל לצבות בטן ולנפל ירך וכת אחד אומר וצבתה בטנה ונפלה ירכה וכת אחד אומר בתת ימי
 את ידך נופלת ואת בטןך צבה מקרא אחד מבדיע שבי מקראות אמר רב מנא באך למעשה
 כאן לתנאים לצבות בטן ולנפל ירך לכו על וצבתה בטנה ונפלה ירכה לאשה לוי כך מודיעה
 שבשעת המעשה הבטן תלקה תחלה ואחר כך הירך בסוף כדי שלא להוציא לעז על המעשים
 ר' אבא בריה דרבי פטא מה אס מדת פרענות המעוטה אבר אחד לוקה ושאר כל האיברים מואשין
 מדת הטוב מרובה על מדת הפרענות ועל אחת דמה וכמה ואמרה האשה אמר אמר
 רבי בר חנינה אמר בו שבועה אמר בו קבלת דברים בו אמונת דברים בו שבועה דכתיב

שופטים

גמ' שמואל

שמואל ב'

ויקרא

חמס דה

שמואל

מטה
פרק
היה מביא

דכתיב ואמרה האשה אמר אמר בו קבלת דברים זכר ואומר כל העם אמר בו אמונת דברים דכתיב
 ויאמר ירמיה אמר כן יעשה יי יתים יי את דברך אמר אמר אמר על האלה אמר על השבועה אמר
 מאיש זה אמר מאיש אחר אמר לשעבר אמר לעתיד לבוא אמר שלא נעמי אהל מן האילנות אמר שלא
 נעמי אהל מן הנשואין אמר עולא מנין לגלגול שבועה מן קדושה שז ואמרה האשה אמר אמר שלא
 שטיית ארוסה ונשואת אשכחן איסורא דאורייתא ממונא מני לך תנא דבי ר' ישמעאל תל וחומר
 ומה שולח שלא ניתנה ליתבע בעד אחד מגלגלין ממעין שכינת ליתבע בעד אחד אינו דין
 שמוגלגלין אשכחן בודאי שמא מני לך תנא ר' שמעון בן יוחאי אומר נאמרה שבועה לפעם
 ונאמרה שבועה בחי' מה שבועה האמורה בפעם עשה בה ספק כוואי אפ' שבועה האמורה
 בחי' עשה בה ספק כוואי וכתב את האלה יכול כל האלות שבתורה קוא כותב תל האלה מצינו
 מקום קוא כותב אס לא שכב איש אותך ואת כי שטיית תחת אישך ואינו כותב והשביע הכהן
 את האשה בשבועות האלה ואמר הכהן לאשה וכותב יתן יי אותך לאה ולשבועה ובאו המעים
 המאדדים האלה ואינו כותב ואמרה האשה אמר אמר מאי טעמא דכח האלות לרבות
 קללות הבאות מחמת נדבות והן אס לא שכב ואת כי שטיית דממשמע אס לא שכב הנני ואס
 שכב לא תנתי שדכתי תודה נדרשין אמרין לאו ומכלל לאו הין האלה למעט צואות והן
 זה שביע הכהן את האשה ואמר הכהן לאשה דא האלה על קדור שאם כתבה למעד
 פסולה כתבה קודם שתקבל עליה השבועה פסולה שז והשביע וכתב כתבה בליה פסולה
 שז וכתב והשקה והקריב מה הקריב ביום אפ' כתיבה ביום כתבה שלא לשמה פסולה נאמר
 כאן וכתב ונאמר להלך וכתב לה ספר כדיתות מה להלך לשמה אפ' כאן לשמה וכן אס
 מחקה שלא לשמה פסולה הכהן אס כתבה ישרא' או כהן קטן פסולה בספר אינו כותב על
 הלוח ולא על הכיור ולא על הדטתרא לא על המגלה שלספר שז בספר כתבה אגרת פסולה
 בספר אמר רחמנא כתבה על שני צפין פסולה ספר אחד אמר רחמנא ולא שבים ושליש
 ספרים ומחה אל מי המעים אינו כותב לא בקלמוס ולא בתקלונתוס ולא בכל זכר שהא
 דושס לא בידו שז וכתב ומחה כתב שהוא יכול להימחות והשקה את האשה את מי
 המעים משקה אותה תחלה ואחר כך מקריב את מנחתה והשקה את האשה על כרחה
 ר' אלעזר אומר היו מכין אותה בדחבו שלסיף ומער עדן אותה ומשניין אותה על
 כרחה אמר לו ר' עקיבא לא נודע אס טהורה היא אס אמרה טמאה אני ואס אמרה
 טהורה אני אימתי משקי אותה על כרחה משהשם ומחה הא כיצד עד שלא נמחתה
 אמרה איני שותה מגלגלה נגזרת ומנחתה מתפזרת על הדשן ואין מגלגלה כשרה
 לה שותה בה שולח אחרת נמחתה המגלה ואמרה טמאה אני המעים נשככים ומנחתה

שם פרק היה מביא

מתבשרת על הדש נאחקה המגלה ואמר איני שותה משדעין אותה ומשנין אותה על כרחי
 ומאיימנין עליה ששתה ואומנין לה בתי קוי יודעת שאין המים המאדריס דומיין לא לשם יבש
 על בשר חי שאם יש שם מכה מנחלל נורד ואם לאו עומד במקומו ובאו בה המים המאדריס
 טעם שהמים בודקין אותה כך היו בודקין חותן שנ ובאו שני פעמים באותה שעה שתמות
 היא ימות הוא בכל מקום שהוא מה היא מיתה בצביית כסף ובפילת ירך אפ הוא כן וכשם שהיא
 אמרה לבעל כך היא אסורה לבעל אמר לו לעזר אין אשה נאסרת על בעלה לא על עשתי
 קנין וסתירה וכמעשה שהיה ומאי הוא מעשה עוד צבת שבע ותקברה מעשה שהיה קנין
 וסתירה הוה ותומי אסורה פירוש היה דאוי לאסרה על דוד שכך שנינו שם שטמאה לבעל
 כך טמאה לבעל לא לאו הכי קאמר איך אשה נאסרת על בעלה בעד אחד לא בשני עדים
 וקנין וסתירה אפילו בעד אחד ואם תאמר מעשה שהיה מפני מה אסורה התם אונס הוה
 ואי בעית אימא כדן שמואל בר נחמני דאמר רבי שמעון בר נחמני אמר ר' יונתן כל היוצא
 למלחמת בית דוד כותב גט לא שתן שנ ואמר אחיך תפקד לשלום ואת עובדקם תתן מאי
 עובדקם דבקים המעורבין בינו לבניה בוא וראה שה שופה נאכה עיניה במי שאינו שלה
 מה שבקשה לא ניתק לה ומה שבידה גטל הימנה נאסרה לבעלה ולא הותרה לה שבעלה לו וכן
 את מוצא בנחש הנזמון וכן את מוצא בתין וקרח ובלעם ודואג ואחיתופל ואיחזי ואבשלום
 יאדוניהו ועוזיהו והמין כולם מה שבקשו לא ניתק להם ומה שהיה בידין גטל מהם למה הן דומין
 לעוף שפרח באויר וכבר בפיו וראה דללו בים גזול ממנו השליך מה שבפיו גטל הגדול
 גטל כלום ובאו בה המים המאדריס למעים מה תל לא יהו עושין בה מיני פרעניות משונים
 הדא מלובנת עושין אותה שחורה מאנדמת עושין אותה ירוקה יתרע פיה יתפח צוורה יהא
 בשרה נצל תהא צבה בבית השלחיס תהא מפתחת תהא מעט שת תהא מתבדקת איכנים איכנים
 ולתח הכהן מגיד האשה נאמר כהן מגיד ונאמר להלך ידיו תביאנה מה יד שנ להלך תגופה אפי' יד
 שנ להלך תגופה הא כיצד מניח הכלי על ידיה ובהן מניח ידיו תחת ידיה ומניח במצבת מוליך
 ומביא מעלה ומוריד אמרת כהן מניח ידיו תחתיה ומניפה ואין הדבר כעול מביא מפה ואינו
 מביא כהן זקן ואפילו תימא כהן קטן אין יצר דע מצני לשעה את מנחת התנאות מגיד שהיא
 מביאה מנחה אחת לשם שתי קנאות והניח את המנחה לפני ילי והקריב אותה אל המזבח
 מלמד שהיא טעונה תעופה והגשה ותקח הכהן מן המנחה המזבחת שלא תהא מונחת
 בתוך שני כלים ותקומץ והקטיר המזבחה מקטיר הקומץ והשאר נאכלים לכהנים ואחר יב
 את האשה את המים אחר כל המעשים הללו ומניח אפ' למעשה יחידי תל ואחר ר' שמעון
 אומר נאמרה השקיייה קודם למנחה ונאמרה השקיייה לאחר המנחה ומה תל ואחר לא

שמעון
 טרם הדק בשם
 יב

לא אם קדמה מנחה בשרה ואם קדמה השקיייה בשרה ונשקה את המים זו היא שאמרו
 משנמחה המגלה משתיק אותה בעל כרחי והיתה אם טמאה ותענול מעל באישה פרה
 לשוגגת ובאו בה המים המאדריס מנין המאדריס דמאן איכנים שבאיש נשבה וצבתה
 בטנה ובפלה ירכה כישקטיר הקומץ אם טמאה היא מעד פנה מנין יקנה ועיניה בולטות
 והיא מתמלאת גידים גידים והן אומרים הוציאה הוציאה שלא תכנס נדה וטמאה ארץ
 העזרה ובטנה צבה תחלה ואחר כך תפול ירכה ותמנול אם יש לה זכות תורה היא תולה
 שנה אחת יש לה זכות תולה שני שנים יש זכות תולה שלש שנים יש זכות תולה שנה
 אחת מן עובד צד לקצת ירחין תדי עשר כל אותם שנים עשר חדש היה עוסק במצוות
 יש זכות תולה שתי שנים מאמנון ויהי לשנים ימים כל אותם שתי שנים היה עוסק בתורה
 יש זכות תולה שלש שנים מאחאב זכור ושבן שלש שנים אין מלחמה בין אדם ובין
 מכאן אמר בן עזאי חייב אדם ללמד את בתו תורה שאם תשטה תזע שהזכות תולה לה
 ר' אלעזר אומר המלמד את בתו תורה מלמדה תפלות ר' יהושע אומר דעה אשה בקרב
 ותפלות מתשעה קבין ופדי שנת הוא היה אומר חסיד שולק רשע עדום אשה פדושה
 מכות פדושים הרי לו מכלי עולם היכי דאמי חסיד שופה כגון דטבעא איתתא בנהרא ואמר
 לכו אורח ארעא לאסתכלי בה ואצולה ר' א' כגון שחאה תננן שטבע בנהר ואמר לחלוץ
 תפלי ואצילנו עד שחולץ תפלין מת התננון מן אמרו חכמים כל מי שהנא כסור מצד
 ועשה מן מנא הדיון ואיזה הוא רשע עדום זה המשיא ענה למכור בכספים ותניא נכסי לך
 ואחר כך לפדוכי אין לשני לא מה ששיר קראשין ואסור לראשון למכור וליתן גופן לא אוכל
 הכירות עד שימור וצבה קשני ואם עבר ומכר הדין מכוין ואין לשני כלום ועל המשיא
 ענה לראשון למכור זה הוא רשע עדום מדינת פדושים לו שבעה פדושים שמנו חכמים
 ולא הן פדוש שכמי פדוש נכמי פדוש קינאי פדוש מהנכיתא פדוש מה חובה פדוש יראה פדוש
 סדאס צהבה לו וכל העושה נמעשה הן כולן מכלי עולם ואם לא נטמאה האשה לשעבר
 צהבה היא לעתיד לבא ויש אומרים וטהורה טהור הוא הולד ונקתה נעדרה זרע ברחויה
 לילד הבת מדבר שאם נעצרת טהורה היא נפתרת וילדה בן זכר לקיות קדוש כנזיר לפיכך
 נסמכה פרשת נזיר לפרשת שולח תניא ר' חידא משום ר' אלעזר בן מתתיהו הדין הוא תומך
 ואם לא טמאה האשה וטהורה היא וכי אין אנו יודעין שאם לא טמאה האשה שהיא
 טהורה מה תל וטהורה היא לא סוף שהמקום פורע לה תחת כוולא שאם היתה עתידה
 היא נפתרת היתה יולדת בצער תלד כדיוח היתה יולדת בעושים יולדת נאים שחורים
 יולדת לבנים קצרים יולדת ארוכים נקבות יולדת זכרים היתה יולדת לשתי שנים

סוטה פד
 היה נוסף

דפי
 שמואל
 מלכות

הבית ואין נכנסין לחייל עזרת הנשים
מקודשת מן החייל שטובל יום נכנס לחייל ואינו
נכנס לעזרת הנשים עזרת ישראל מקודשת
מעזרת הנשים שמוחללי נפשו נכנסין לעזרת
נשים ואין נכנסין לעזרת ישראל עזרת
הנשים מקודשת מעזרת ישראל שיעורא מעורב
שמש נכנסין לעזרת ישראל בכל עת שירצו
ואין נכנסין לעזרת הנשים לא בשעת צרכיה
לסמיכה ולסחיטה ולתנופה בלכד כן האולם
ולמזבח מקודש מעזרת הנשים שבעל מומין
ופדועי אפש וקדושי בגדים ושתוויין נכנסין
לעזרת הנשים ואין נכנסין מבין האולם ולמזבח
ההכל מקודש מבין האולם ולמזבח שלא
רחוק ידים ודגלים נכנס מבין האולם ולמזבח
ואין נכנס לחייל ביתקדש הקדשים מקודש
מן החייל שכהן גדול נכנס להיכל בכל עת
שירצה ואין נכנס לקדש הקדשים לא ביום
הכפורים בליל ארבעה פעמים אבא שאול
אומ' העלייה היתה מקודשת מכולן שלא היו
עולין לשם לא פעם אחת בשבוע לידע מה
היא עדיפה ד' יחזה אומ' הגג היה מקודש
מן העלייה שלא היו עולין לשם לא אחת לשלש
שנים לתקן כולה עורב עדועה מוחלט
כל עדועה מוסגר אבזה אב גמור כל אב
לרבות אב שראה שתי דאיות וכל אב לרבות
אב שראה דאיה אחת וכל אב לא נכנס
יכול שאין לו שהוא משתחא לא אדם שהוא

יכול להשתחא בשם מורטא לרבות כלים
הנוגעים במות כל אבא לרבות הכותב
בשרץ וכל אבא לרבות שחרהמטמא
לכנע' אין חייבין בידת לא על ביהא דרז
לא מ' שנאמר במעלות שהן עצמן שלמה
והן טמאות שהגד מכלה עליה דר'
כל עדוע וכל אב וכל אבא לרבות שטמא
מות חייבין מעורב אב חייבין אב טמא חייבין
בשעה שהן עושין את הפסחא מאה אבים
ואבות גדולות ויולדות לא היושטין מחוץ ואם
אכלו דג' או פטורי' וכן אסרוהו טמא מ' מה
ונכנסן להיכל פטורי' אעפ' שלא הוזהרו אל
לעזרה האיל ואין אב קורא בן אלהים לא
תשלוס דר' או פטורי' אבא אבא ואבות ופסחא
בה' אס נכנסן לעזרה חייבין מצד זה טבול
יום' עד נקבה לרבות מחוסר כפרה יח' מה
מחוק למחנה תשלוס זה הוא שאמרו דר' מה
בה' פא' שכל מחנות' מחנה שפיה ומחנה
לוי' ומחנה ישראל מחנה שפינה מעזרת
ישראל ולפנים מחנה לוי' מפתח הד הבית
ולפנים מחנה ישראל מפתח ידועים ולפנים
ולא יטמאו את מחנהם אשר אני שוכן
בתוכם זה מחנה שפינה ללמוד שהן טבלי'
כלת תעשה אס נכנסן ויעשו כן בני ישראל
וישלוס אותם ד' יטמאו פ' שטמא אומ' אין
במשמעה לא המשלחם לא חצירו מניין אב
המשלחם לא חצירו תלכן עשו בני ישראל

ה

המשמעה עשו לא חצירו שיעשו אב משה
וחצירו דבר דבר אל בני ישראל איש חו
אשר יבא אל חצירו ויחצרה אשר חטא עליה
חצירו על חטא עליה על חטאת כשהיא
קיימת לא משמעה אב אין במשמעה שיתורה
החצירה על ביהא המקדש ומניין את
מדרגה שחר כל המצוות אמר דבר והתודו מניין
אב מ' ודר' ודר' אב חטאת חטאתם כל
חטאת לרבות מצוה בלתי תעשה כי יעשו
לרבות מצות עשה אין במשמעה דר' לא לחי
ומניין אב לציבור דר' אמ' דבר והתודו יכול
בזמן שהן מביאין מתודין ומניין אב בזמן
שאין מביאין אמ' בני ישראל והתודו ומניין
אב מצות ודר' אב חטאת חטאתם כל
חטאת לרבות מצוה בלתי תעשה כי יעשו לרבות
מצות עשה אין במשמעה דר' לא בארץ
ומניין אב בלתי דר' אב והתודו את עונם
זאת עון אבות' וכן דע' אומ' לך ש הדרה
ולכו בשת הפנים מפני מה כי חטאו לך
דבר אל בני ישראל על ידי ישראל מתודים לא
על ידי גוים ולא על ידי תושבים חוב בני ישראל
פרט לגדים אב איש לרבות את הגדים איש
או אשה ונח דב' ד' ישמע' איש או אשה
כי יעשו מכל חטאת האדם השוה הכת איש
לאשה לכל עונשין שבתורה כי יעשו לא
שחיטתו לעשות ולא עשו מכל חטאת האדם
ממך שפינו לכן חצירו על הגזירות ועל

וְכַתּוּב מִיְּחִידִים וְיָחִיד לִידְעָה אִם אִישׁ
 אֲשֶׁר יֵתֵן לְבָהּ לֹא יִהְיֶה וְהַלְבַּתָּ יַחֲזֹר הַכֶּסֶף
 אֶל־הָאִשׁ אִישׁ אֲשֶׁר יֵתֵן מִתְּת אִשׁ חֲתָנָה
 אֵין מִתְּת קֶטֶן מִתְּתָה אֵין לִיָּלָה מִתְּת אִישׁ
 וּמִכֵּין אֶת־מִתְּתָה מִתְּת אִשָּׁה וְיִדְשׁ קֶטֶן
 אִם אִישׁ אֲשֶׁר יֵתֵן לְבָהּ לֹא יִהְיֶה דָא
 וְאִשׁ אֲתִקְשִׁין לֹא יִהְיֶה אִם חֲזָקִיָּה בְּיָדָהּ
 בְּדָךְ אִמֶּר יִזְכֵּן כֹּל שֵׁשׁ כֹּל תְּרוּמָה וּמַעֲשֶׂה
 וְאֵין מִתְּתָה לְבָהּ לֶסֶף בַּח לִיָּה כֵּהן שְׁנוֹהִבָּה
 הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֶל הַבָּהּ וְלֹא עוֹדֵלָה שְׁמִירָה
 כֹּל שֶׁן וְאִישׁ אֶת קִדְשִׁין כֹּל יִהְיֶה אִם רַבָּה
 וְאִם גָּתֵן לְבָהּ זֹכֶה לְמִמּוֹן הַרְבֵּה שְׁכָתִישׁ
 אֲשֶׁר יֵתֵן לְבָהּ לֹא יִהְיֶה לֹא יִהְיֶה מִמּוֹן הַרְבֵּה
 וְיִדְבֹד וְדָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְחִמְדַּת מִלְּהֵם
 אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׁטֹה אִשְׁתּוֹ לֹא־שֶׁה שֶׁשֶׁה
 שָׂאָה וְשִׁבְעַתָּה עֲבוֹת כִּסְּוֹ שֶׁשֶׁה שֶׁה שֶׁה
 עַל מִדּוֹת הַכֹּל מִצִּוִּין בְּנֵי אָדָם עִם אִשָּׁה וְגוֹם
 לְהַבְּלוֹת לִידֵי קִנּוּי וְשִׁתִּיָּה וְשִׁבְעַתָּה עֲבוֹת
 כִּסְּוֹ בְּשִׁנְטָה הֵא כִצֵּד עֵינִים לְמוֹת שֶׁהֵא
 יוֹשֶׁבֶת תַּחַת בַּעֲלָהּ וְהָלָה עֵינָה בַּחֲדָה
 לְעֵין שֶׁהֵא שֶׁהֵא נֹאמַת וְאוֹמֶת לְבַעֲלָהּ אִמֶּר
 אֶת־מַעֲבֹדַת וּמַשְׁקִדַת בְּנֵי יִדִּים שֶׁל־כֹּדֶת
 דִּסְגָּי שְׁקוֹף שֶׁהֵא לִיָּהֵךְ שֶׁן מוֹת וְמוֹת
 הַנִּיָּף וְהַנִּיָּף לְבִי חֲדָשׁ מִתְּבוֹת חֵן שֶׁהֵא
 מִהֲרֵדִין בְּדָר עֲבִידָה תְּמִיד וְאוֹמֶרִין בַּחֲזוֹ
 שֶׁהֵא עֵלֶךְ לְבִיָּף רַגְלִים מִמִּהֲרֵדֶת לְחֵן
 לְדַעַה מִשְׁמַעַה שֶׁהֵא דִצֵּן לְדָר עֲבִידָה

לך בו חלק אם חתנתו לך יהיה שלך שכל אי
לאחר שאך בו את עומדת שיש לך בו
חלק אם חתנתו לך יהיה שלך שכל אי לאחר
עמך בו חלק אם חתנתו לך יהיה שלך שכל אי
שאלך לך בה חלק אם חתנתו לך יהיה שלך
זכאי בהפר נדריה וכן חתן חתן על ויחמד
לך עקבה לא אם חתנתו חתן חתן
בה חלק אם חתנתו לך יהיה שלך שכל אי
נדריה ואי חתן חתן עלך שכל אי לאחר
עמך בה חלק חתן חתן שיש לך בו חלק
אם חתנתו לך יהיה שלך שכל אי לאחר
בו חלק אם חתנתו לך יהיה שלך שכל אי
ואיש חתן חתן לא יהיו חתני ישראל לנשיא
מעשר כסף ומעשר בהמה ושלמיו חתני
כהן לכהן חתנו ואישמו ומעשרו ובכורו
ואיש חתן חתן לו יהיו חתני חתן
שחשיו חתן חתנו חתנו לו חתנו לכהן
כהן חתנה לכהן לא טוב חתן חתן חתן
שהחמו לא מדעת הבעלים איש חתן
לכהן לו יהיה לכהן חתנות חתנות חתנות
בכסף חתנה בחיל חתן חתן חתן חתן
לח חתניה לכהן חתן חתן חתן חתן
יכול טוב חתן חתן ויחזור לחתן חתן
חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן
בית חתן חתן חתן חתן חתן חתן
חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן
חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן
חתן חתן חתן חתן חתן חתן חתן

שמות ואין לו יורשין למי הוא גזלו הרי אומר
לכה" כהניש האשם אין האשם האומר כהני
הוא הגזל אומר הגזלה" להשם האשם אין
מכאן אומר הרי הנה שאכל את הגזל ומת הגר
ומניין שמוציאין מידו ומותין לכה" אחר תל'
האשם המושב ליש לכה" האשם זה הקדן'
המושב זה הקומש" ליש להסוד לדים או פול
יהא מקודש לשם תל לכה" יא' המושב
ליש לכה" מכאן אומר נגזל הגר שאין בו
שווה פדויה לכל כה" וכה" מאנש משמר לת'
יצא המחזיק ידי השבוע שנ' המושב ליש לכה"
עד שתהיה בו השבוע לכל כה" וכה" מכלכד'
אל הכפרים אשר יכפר בו עלי' מכאן אומר
משמחה שזכת בכסף תזכה באיל אשר יכפר
פרט שיקדוש איל לכה" בו פרט לאיל שמות"
עלי' לדבות האיל שמות' ובצר השני אחת
אח' עלי' מכפר הוא אשמו עלי' וכל'
תדומה לכל קדשי בני ישראל ריבה קדשים
אחרים סתומין שאין מוכרשין בענין זה
וקת מה אני מרבה החלה והקדמים והעדות
והזכויות ופדיון הבן ופדיון פטר חמור ומניין
אחת אומר דשוד הוא חכם ליתן את קדשיו
לכה" אחר אומר אשר יקדיש לכה" לו יהיה קל'
וחומר אמר רב גמלי' למנין ענינה" ומה חס'
דבר שאין לו בחלק אם תתנו לו הרי הוא שני'
דבר שיש לו בחלק אם תתנו לו לא יהיה שני'
אמ' לו ר' עקיבא לא אם אמרתה בידד שאין

אל הכהן כיצד עושה מולכה לבית דין שבאותו
 מקום ומקדש כל שב תלמידי הכהנים שהם
 יבוא עליה בדרך ר' חייא בר וסא שבה ביתר
 איתתיה אמר יסוף עימה תלמידיה שאם
 יפנה אחד מהם ללכתו תנחור עם שנים והוא
 תנע ומקדש כל שב תלמידי הכהנים אמר רבי
 אבין ובעלה הרי שלשה אף הוא שבר להבית
 והיה מעלה לה מאונות ולא היה מתנחור עמה
 לא בפני בניה וקדש על עצמו הפסוק הזה
 יגעתי באנחותי ומנוחה לא מצאתי ה"י
 מעלי אותה לבית דין הגדול שבדושל
 ומא"י מ"י עליה בדרך שמו"י מ"י על עירי
 נפשות ואומרין לה בתי הדבה י"י עושה הדבה
 שחוק עושה הדבה ילדות עושה והרבה שבעס
 עושה ע"י לשמו הגדול שכתב בקדושה
 שלא ימחה על המים ואומ' לפניה דברים
 שאינה כדאי לשמע היא וכל משפחת בית
 אביה בגן מעשה דאובך בבלה ומעשה
 יהודה בתמר ומעשה אמנו באחיה של
 אשר חכמים יביאו ולא ייחזו מאבותם מה
 שבר נטלו על נד כלם לבדם ניתנה הארץ
 אם אמרה טמאה אב שובת סתומה ויוצאה
 ואם אמרה טהורה אני מעלין אותה לשערי
 המזרח ולשער גיקנות ששם משה"י את השוטים
 והוא את קדושה עליה כל קדושה שהאשה
 חייבת בענה מכיית על דיה ואם היה עני
 מכיית על דיה קדש עני ואם היה עשיר
 שגל

כלה טמאה וזהו תל מנחות עון תנא מנחות
 שבר כלל מנחות עון פס' אין בכלל
 לא מה ש' פס' וזהו תל מנחות עון תנא מנחות
 מזה ה"י מנחות מה אם מות הפורענות
 שהיא מנחות הרי היא מנחות עון מזה
 הטוב שהיא מנחות על אחת כמה וכמה
 לא מנחות עון ישרה מנחות עון אין ד' כן
 לה זכיות יניד טרפון אומ' כל הזכירות
 שגל אחד בתורה לטובה חזן מזו שהיא
 שגל פורענות אמר לו ר' עקיבא אי אמ' מנחות
 עון ושתק הרי אומ' כדברך אינו אומ'
 מנחות זכרון לא לטובה דא' מנחות עון
 שכל הראה אותה מזכיר עונה ועון חביתה
 שגל כל אותה והקריב אתה הכהן אינה
 באה בתוך הדגל והעמידה לפני ש' יפנה
 עליה את העזרה ולקח הכהן מים קדשים
 מקודשין מן הכיור ושיעורן חצי כ"ג
 בכל חדש' הא מה הדבר בקערה של חדש
 חדש נאם כהן בכלי חדש ואם במצודע
 אל כלי חדש על מים חיים מה מים שלא
 נעשה בה מלאכה אף כלי שלא נעשה בו
 מלאכה ומן העפר אשר יהיה בקרקע
 המשכן יח לו מקום מותקן שם כיצד
 נכנס להיכל וזנה לימינו ומקום היה שם
 אמה על אמה וטבלה שלשים וטבעת
 היתה קבועה בה פשהו מגביה נוטל עפר
 מתחתה מניח אתה אומר אם אין שם

עפר מותקן תל יקח הכהן דוסתאי בן יהודה
 אומ' יקח הכהן ולא זר דא' אשר יהיה
 בקרקע המשכן שלא יחפור בקדוש כהיכל
 ויוציא עפר ואם הפך והוציא פשר וכתב
 אל המים כדי שייראה עפר שוטה כדי שייראה
 אפר בנה כדי שייראה וכלה מים ועפר וכתב
 מים ממקום שבת עפר למקום שהיא הולכת
 כתב לפני מי שהיא עתיה ליתן דין וחשבון
 תמן תנין עקבה בן מהללל אומ' הסתכל
 בשלשה דברים ואין אתה בא לדי עבירה דע
 מאין באה ולאין אתה הולך ולפני מי אתה
 עתיד ליתן דין וחשבון מאין באה מלכה
 סדוהא ולאי אתה הולך למקום דמה ותולעה
 ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך
 מלכי המלכים ר' אבא מדיה דר' פפא ר'
 יהושע זכנני בשם ר' לוי שלשת דרש רבי
 עקיבא מפסוק אחד וזכור את בוראך בדרך
 בדרך בוראך בדרך ממקום שבאתה בדרך
 למקום שאתה הולך בדרך לפני מי שאתה
 עתיד ליתן דין וחשבון דא' למה עפר
 אמר מאיר לפי שנוצר ממנו אדם הראשון
 לפיכך הוא משקה אותה ממנו אם כשהוא
 מתעבדת וילדת בן בצורתו ואם טמאה היא
 נעשה לה סם והדג אותה ולמה כותנו בכלי
 חדש' מה כלי חדש' אם נטמא אין לו תקנה
 לא שביה כך שוטה שנטמאת אין לה רפואה
 דא' למה כלי חדש' דאם היא חס הקב"ה

על כבודן של צנות ישראל ואכלו דשעים שבה
שלו היה הכלי של צנותן של שני מלכות
היה הכלי מתקיים ונעשה נזכרת "אכל כל
חדש הכלי נשבר והמשה משתבח" דא
למה מים ועפר מים מן השמים ועפר מן
הארץ כענין של העדות ביום היום את השמים
ואת הארץ אם היא טמאה זה לוקח שלו והוא
הנפש וזה לוקח שלו והוא הגוף דא
כשם שעפר נאדע והמים מגדלין צמחים כך
אם נמצאת טמאה סופה לילד בן אדם שנוקטת
ונזרעה זרע" והעמיד דכה את האשה פרט
לחגת ופרע את ראש האשה כהן חוזה
בבגיה אם נקדעו נקדעו ואם נפגמו נפגמו
עד שהוא מגלה את לבו וקולד את שערות
היה מתכסה בלבנים מכסה בשחורים ואם היו
השחורים נאים לה מכסה בצגדים שאין לה
בהן גווי" היו עליה כל זה קטליות ונזמים
וטבעות מעבירן ממנה כדי לנאלה ואחר כך
מבוא חבל מצדי וקושרו למעלה מזדיה כדי
להזכירה מעשה מצדים וכל הדושה מן האנשים
לראות בה ודאה חוץ מעבדיה ושפחותיה מפכי
שלבה גם בהן וכל הגשים חייבין לראותה של
ונקדו כל הגשים ולא תעשינה כזמת פינה
ופרע את ראש האשה תאנן דביר ישמעל מפחץ
אזחזה לבנות ישראל שכלא לצאת כפרוע ראש
ומואו ויתן אס"ש עליה קילתה שפיר דאנצי
ונדת יחידת חכלו קילתה נמי אסיר למה

שעיר

שיעור
חזק
הכבוד

היה פורע את ראשה לבי שחלפה כמות גווי
פרועות ראש אה קילתה חזק כפרועות
לאחר כשתר אני פורעה לכל צדדי דתכן
במדת שאדם מורד בה מחדד"ל" היא קטלה
את עצמה לעבירה והמקום נזכרה" הנה
גלתה עצמה לעבירה והמקום גילה עליה
תנ בשם מורד במורה שאדם מורדה מורד
כל" מואי טעמא" כמסא בשלח דרש
אין לילא סאה" מעין לדבות תדקנ וחזקת
קב וחצי קב ודובע ותמן וחצי תמן ועופל
תל כי כל סאון סאון דעש דבה כאן סאון
אברה" אין לילא דבר שלמה מעין לפרוטות
קטנות שהן מצטרפות להשכין מרובה תל
אחת לחת למצוא חשבון" בונה שבעולם
אדם שנכשל בעבירה שחייבין עליה מיתה
בידי שמים מת שורו חבדה תורגלתו
נשברה כלוחיה נכשל באצבעו מקצת נפש
ככולה המשבון מתמצה במה הוא מצוי והשבון
עד אחת" ונתן על כפיה" היה בותק מנחתה על
ידה כדי לימעה" דא על כפיה פרט למי
שאין לה קס חו שקומה מו קשה ואכלו כפה
אחת של כפיה" את מנחת הזבון נאמא כחץ
זכרון ונאמא למעלה זכרון" מה זכרון אמור
להלך הושעה והטפה חץ זכרון אמור באין
הושעה והטפה" מנחת קנאת הוה שיהוה
כל מעשיה לשם קנאה עיין עליה הכת" וציר
הבין יהיו מי המדים המאדירים יראה אותה

את

יראה המדים מי המדים שצריך בתן לתוכד
מור כדלענה ופירוש זה נאמא קרא מי המדים
שמר"ס פגד" והשביע אותה הכהן" אין
משבועין שתי שונות מאחת וכל שונות שתי
שאלו מאחת ולא שונות שתי עגלות מאחת
ולא מורדן ששכח אחד ולא מסגירן שניסכאחד
ולא מחליטין שנים מאחד" ואמר כל האשה
כל שעה ואל הגנב כל שונן" אם לא שכב איש
אחד" לדבות המערה אותה מפל צד" ואם לא
שטית טמאה תחת הישך" את שהיא תחריב
אישה שפיה פרט לשינת מורס האירוסין ולאחר
שחידשה אם גירשה והחזירה ופרט לשומרת
יבם שזניתה כשהיא שומרת יבם הנקי ממי
המרים תגית" ואומר אסלא שכב איש אתך
הנקי" מכאן שמתחין לצמות כדיני בפשות
תחלה" ואת מזיזה הית" כי שטית תחריב
אישך ופי נמצאת לדבות כן תשע שנים ויום
אחד שיקנו לה וישקו אותה מתחת ידו"
תחת אישך" תעל יעקב בד אידי קומיר יוחנן
ואת כי שטית תחת אישך פרט לחונקין מה את
שמע מינה אמ' ליה מה תחת אישך לרעון חץ
כחן לרעון" ויתן אישך את שכבתו מפלעדי
אישך" שתקדום שכיבת מעל לעבירה מועל
פרט לנשואה שקנת לה ונסתתה קדם שיטול
אותה בעלה שאינה שותה אבל יוצאה הית
בלת כחמה ואסורה עליו לעולם" והשביע
הכהן את האשה משביעה כלשון שהיה

לחנעל

מכרת" בשבעת האלה" מפחץ למדנו לאלה
שהיה שבועה" דתנית" אין אלה לא לשון
שבועה שנ' והשביע הכהן את האשה בשבעת
האלה" והיא שבועת הלה כהן הכי קאמ' אין לי לא
לא שבועת הלה" וכן הוא אומ' והשביע הכהן
את האשה בשבעת האלה" ר' אבהו אומ' מענין
לאלה שהיא שבועה דכית ויבית אתה באלה" וכת
וגם במלך גבופד נצר מורד אשר השביעו באלה" ו
ואמר הכהן לאשה" בכל לשון שהוא חומר"
דא ואמר הכהן לאשה פרט לחידשת" יתן עי
אותך ללה ולשבועה" יכול עצמה שלאשה ללה
ולשבעה אם ללה ולשבעה כחון עמך ומה תל
ללה ולשבעה כחון עמך לא יהיו כל הגשים
מושבעות כך ולטות זוחות זו ואומדת אם עשית
הכף זה יהי מופך כסופה שלפלוט" בתת י
את ידך נפלת ואת כטנך צפה" מקום שהתחילה
העבירה משם תצחיל הפורענות" היך התחילה
בעבירה תחלה ואחר כך הבטן" לפיכך תלקה
היך תחלה" ואחר כך הבטן" ושאר כל הגוף לא
פלט" וכן הוא אומ' וימח את כל היקום מאדם
עד בהמה" מי שהתחיל בעבירה תחלה מאדם
התחילה פורענות וכן הוא אומ' ואנשי העיר
אנשי כדם נסבן על הבית וכת ואת האנשים
אשר כתח הבית הכו בסגורים מי שותחיל בעבירה
תחלה ממנו התחילה הפורענות" שמשון
הכל אחד עינו לפיכך כי קדו פלשתי את עינו
תנחל אומ' לפי שתחלת קלקלתו בשעה לפיכך

בשדרת האל

במדר סיני

מכירות אל ישראל
הכונה ממנו ומתחם
המריץ כוכבים במשמחתם
היוסף מריץ בחכמתו
הבוחר במצח להיוותם
ויבדילם מן התועים
המוכלים במאבד
המוציאם ממצרים
המוליך אדום תפארתו
לשמואל נשמות חסדיו
השם מעמקי ים דרך

ועדכון השם אשר
מוכן דוממה

יברכו בשלום ויתק
ויח עליו דוח עצה
ישלח דבול לתא יוכה
ימחר וחושא לעשות
ומקרב חומו וכלה זר
ומנחן קרקע עמר עמר
ישע גמולו במאש וישור
ישרשו ממריץ החיים
יוטע בהיכל עוגה כבודה
ישוב לרחמה כמות ויהיה

יכתב ודעותיה לו יצא
ורחמתי את כל דוממה

זה שוב ודעותיה לו יצא
רוחמה ורחמתי לו יצא
ימחר ויחיה
שהן פושין וצוכו שלמה
זריפה דבת וזרעיה לבוארץ
דבת הבאים ושרש ועקב ויש להם נפשו
דבת ונטפתיים נבא דמעתם אבל חומות
העו שאיכן עושין רצונו שללמקום וזה מהם

הטח דבת כל הבנים באין בדור וזהו כלל
ולא דוממה ולא שורש נש חס בלכטעו
בל דוממה כל שורש בורץ בזעם וכן חס
חוצא שכל שכן שדר בחסו וזמנות העולם
כמטבן בקש מה החיים אין מבטחם חס
לאוצר לא במרה ובמטח ואין מושק חס
מן החוצר לא במרה ובמטח כל ישרד
יצאו ממצרים לא במטח של ויסעו בעיור
מירמסם סתה כו וזה ככסן תחת ככסן
השכיה לח במטח של שמו את ראש ככ
ערת בני ישראל וכל חומות העולם שהן
משוכין בקש ויכן נמוך כשם שח חס
כמנה מלך שהח מוכן לחשכר חומות
העולם מוכן לבחשם משל להל למח
שנשא חסד וכל חיתה הבונה מה עשה
בירצה וכל נתק לה בתורה וכן שבות ויש
אחד כך גר המלך שלח שמו חסד חסד
ומוס היה מהלך חסד ושוכן דמה עבה
אחת יתומה בת טובים ומעשה חסד
ודרכיה יצוים חסד המלך לשוכן חסד
פחת א וז תהגרה כחשנות שג צבחה
היו וכתוב כל כתובה וחיוויע בזה מקום
ובחיה חסיה ובחיה חרש בכמה בחדע
ובחיה חסיה ובחיה חרש בכמה בחדע
על כתובה כח חסד חסד חסד חסד
מלך של כל חסד חסד חסד חסד חסד
ישר של חסד חסד חסד חסד חסד חסד
את עולם לא לחסד חסד חסד חסד חסד
ולקפד תכלת של כל חסד חסד חסד חסד
בחתו ויון שבחו חסד חסד חסד חסד חסד
אחד מן העולם חסד חסד חסד חסד חסד
ולא חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד חסד
אתה תורה חסד חסד חסד חסד חסד חסד
בחן כחשנות חסד חסד חסד חסד חסד חסד
מקדס לתחת כפי שכינת פקוד חסד

שהלככה הזו עוללות ביום ובכלה קדוש
שולטין בעולם הזה ולעולם הבא יבשעיתין
חסר כלבנה שהיא חסרת ומתמעטת תב
ברה פחמה כלמדרך מה החנה חסרה
כך ישר איך חסרים מן העולם מה הלככה
הזו בדמיון שהיא מחורשת מנספת מעט מעט
מנעט כך באומתן של ישראל מנספת מעט מעט
מה החמה הזו שכימה כך כנסת ישראל שלומה
בכל המצוות **וישמרה פד בלות ביועץ**
מצרים שהן עומדין דגלים דגלים דגל
מחל יהודה ורחוב וחסדים ודן שכל איש על
דגלן אמרן שכל לפע הקבה דגלן שלטונם
לשעבר היה כלן דגלים נחמד כך היה אדם
מכיר משפחתו ובית אב שכל אב לעכשן
שחק כלן דגליו ובשם זה יבדלם מכל
הקבה ימלא עין כל משלחתך באותה שנה
היו ישראל נוצחין לחומות העולם דכתיב
בתורה עתה ידעתי כי הושיע וקומשנה
זה ברכב וזה בסוסים ויחמישיטה המיעט
בין קד" **אויש על דגלן אמר שמנוח**
מיעטן שנמשכן ושר במלחמה מה המלחמה
אומ שירה כך ושר אומ שירה מה המלחמה
עשניים מחכות מחכות שש שרפים עומדין
ממעל כך ושר דגלים ומחכות שש אויש
על דגלן אמר תכחומת כיצד הן ושרתל
שרתין היה המעט מונח באמצע והלויים
מקיפין אותו סבב בטדשון מה המעט
ובני קהתמן הדחס וצני מרד מה העט ומס
והרדן ובניו הן חוכים במשדח ולמה שהיו
שומדין פתח אהל מועד ושרתין חוכים
מכנז רלויים שכל מכנז סבב לאת המועד
יחכו **באתת לבית אבותם מקדשתיה**
ביום מאבותיהם כשאת הקבה לאבותם
הבט ט השמימה פדחון עגלה באמצע
ושכים עשר מזלות סובב לה **טלה**
אריה קערה איש במגדחה שלעגלה
שור **באולה ורדי** עפר בצפונה

שהיו עבדים במעדים לכך טעם לטותם
מאד מצרים **שמן את האש את**
הקבה למטה משה עשה בהם תכלי האש
כל המצוות על ידי שהן מוכני אחרין
במצוה העבר ואחריו שאין כלם מחובלי
מצוה כך עשה בהם תכלי האש פדחון
עובר החומות שמחלתי להם **כל**
עצת בני ישראל כלל כל זכר מבן עש שנה
פרטיו כלל לא מה שפדחן **למשפחת**
לדע כלם יש משפחה בכל שבט לבית אבות
כדלוחם עד שמועטת המעטת ור
לדע שכלם כחוס ופדחן **במספר**
שמות שכל ידן שנים שמותיהן שנים ופדחן
לכד זה בזה **כל דבר לאו עתה את הנשי**
בבן עש שנה לחימה מי שהוא פחות מבן עש
יס **כל ידן עתה להוציא הקדש והקדש**
והקדש שחייב ויחייב למחמה תפקדן
אתם לצב חתה ומה מה שאתה שוכח והרין
מזכיר כך ומה שאתה שוכח חתה מנכיר
ועליוס טומי טובים השנים מן החתה
ותבס לו בדי אהרן מה חתה מצוין ועש
חף הם מצוין ועשין מה חתה טפלה לגיל
מכס חף הם ידיו טפלה לבס **והיו יעשו**
עצמן טפלה לבס **אויש איש למטה שמים**
יקטו ויהי עומק תליו בו בדמין טלה מוחה
כפי שכל שחשד ליו למחכות וכו' ממחכות
כתבש באותו עון והן והכרתו ממין ידיו
ורשע ידיו על טלה מוחה בדשע **חיס**
חש לבית אב לומי שיהי כהגין כבוד בזה
שכמכה עכירה **הוא שקול ככר כזה**
דל **הוא שכל ואמר דיו** עבטיו
מסכה לא עכיר **אמל שידתה עצמו כלן**
הוא דאש על כל השכסוס שחם יארע בד
עגדה בשבט אחד שערך למחות תל הוא
הוא מכוין שכסוס עמוד ככר שנים עשר
שבטוס **אלה קחתי העדה שחאדם**

שכלעלה תאומים מצדדים ורל
רוח במסד שרעגלה סרפון ועקב
ורגים **מים בודומה שלעגלה**
ואת כל קומן לבניו מעטדין להיות
ארבעה דגלים שלשה מכל יד והחמשה
ואת יעקב מביהם דמזה להם בשעה פדחן
לשחק מדון שכלן לארץ ישראל חסר נצח
עדל לסבב מטותיה היתה יששכר נדבול
וטעם מן המגדה דחובן שמעון נדחוט
מק הדדוס אפרים ומנשה נבטת מק ומעט
דן ואשר וכפתלו מן הצפון וכן וטעם מנשה
שהוא מלך צניבין אתם כללם כלן דונן
לוי וטעון מפני שעתיד לעשות אתם שלטני
חם עשיות לוי עתידין אתם לעשות כג
ארבע דגלים והקבה לעשה שכיכות
בניבם וכן עשו של וועשן בלן לוי ככר
עוס סכר חמי באחת לבית אבות **דל**
באתת לבית אב מה הוא טחת מלמד שחם
כל דגל ודגל עשה לן חות פד דגלן כיצד
היה דגל יהודה תוקע אהלן במגדה מפני
שהוא מלך שכל והחכים קדמה מגדחה דגל
מח יהו וכן בדגן מחנה משה שהוא מלך על
והיו ביט מלך וסמך ליהודה מחכה וטעם
לזכרון וכו' ועצבין ממול משה לפי שהיו
חכמים והיה כתוב על דגלן שליהודה קלסר
אריה על שם בור אריה יהודה **ורגל**
ראובן היה שריו בדרום שכל דגל מחנה מנשה
תומל **למנה בדרום כחשיעמווד ככר עש**
ששה בבור וקשור בבורתן וזה בבור וטעם
בפדחת כלל כדחן וסמך כן שמעון נדח
והן ככר בע קהב שכל משפחות בעתותיהן
על ירך המ תומל והיה כתוב על דגלן של
ראובן כלם טרין של דוראים על שם וטעם
דוראים **ורגל אפרים היה שריו במטב**
שכל דגל פתח אהל לצב ומה כד שיהא ככר
מחכה יהודה שבמגדה שהוא מלך כמות
שהן כדרוגן יחדו במצרים וכן לעתיד לבוא

כעגלה אפורה עשיר על ספיר וכו' ומה עשיר היה דגליהן שאלמלך חכמים

